

ALUMINIJ

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GLINICE
IN ALUMINIJA „BORIS KIDRIČ“ KIDRIČEVO

Stev. 4

April 1973

LETNIK XI.

Poslovno združenje industrije aluminija Jugoslavije

Že v začetku leta 1972 je Centralni delavski svet TGA obravnaval samoupravni sporazum o ustanovitvi »Združenja industrije aluminija Jugoslavije«. Sklep je bil, da se bomo združenju priključili tudi mi.

Združenje ni bilo ustanovljeno zato, ker je bilo potrebno uskladiti določbe sporazuma z ustavnimi dopolnili. Skupina strokovnjakov je pripravila namesto sporazuma pogodbo o ustanovitvi poslovnega združenja.

Na sestanku grupacije industrije aluminija, ki je bila 4. aprila 1973 v Mostarju, so med drugim tudi podpisali pogodbo.

Na sestanku grupacije je bilo:

1. obravnavanje načrta dogovora o cenah v industriji aluminija;
2. podpisovanje pogodbe o osnovanju »Udruženja industrije aluminijuma«;
3. razprava o metalni bilanci aluminija za leto 1973;
4. razprava o pripravah na II. jugoslovanski simpozij za aluminij — spomladi 1974;
5. razno.

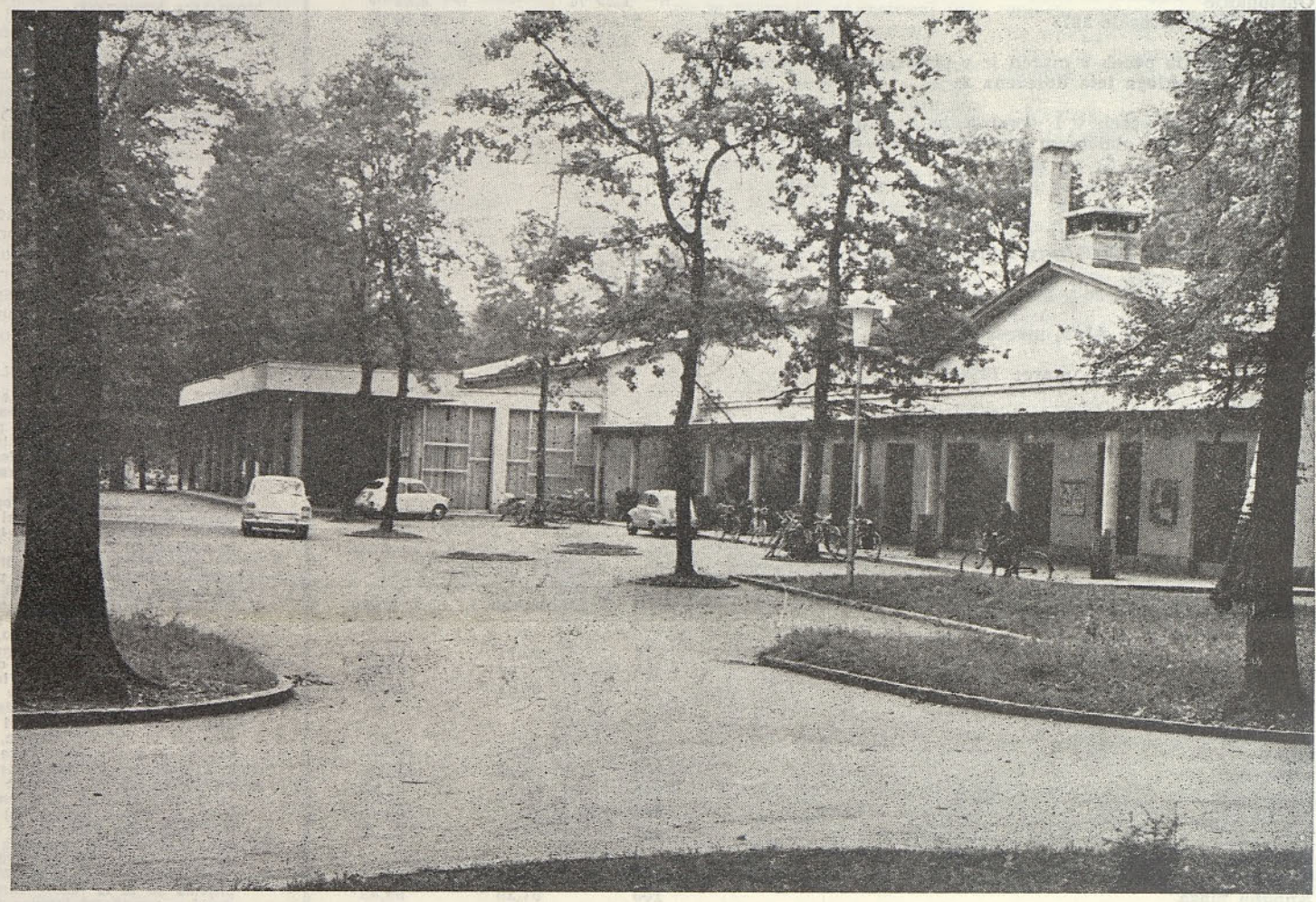
POD TOČKO 1:

Usklajen je bil načrt družbenega dogovora o kriterijih in načinu oblikovanja cen proizvodov grupacije industrije aluminija na domačem trgu. Ta načrt bo pregledan na seji »Sveta za bazno metalurgijo« Gospodarske zbornice Jugoslavije, 11. aprila 1973.

V imenu industrije aluminija so pooblašteni tovariši Milan Krajnik, Branko Kostič in Luka Dereta, da z »Udruženjem proizvođaov boksita« vodijo razgovore in po možnosti sestavijo samoupravni sporazum za cene boksita na domačem trgu.

POD TOČKO 2:

Podpisana je pogodba o osnovanju »Udruženja industrije aluminijuma«. Za predsednika upravnega odbora zdru-

Iskrene čestitke

- za 27. april — praznik Osvobodilne fronte slovenskega naroda
- 1. maj — mednarodni praznik dela

pošiljamo vsem sodelavcem v TGA »Boris Kidrič«, našim upokojevcem in njihovim svojcem, vsem poslovnim partnerjem in delovnim kolektivom naše stroke — z željo, da bi oba praznika prijetno praznovali v znamenju skupnih hotenj in prizadevanj za še večji gospodarski in družbeni napredek.

**SAMOUPRAVNI ORGANI — VODSTVA DRUŽBENO-POLITIČNIH ORGANIZACIJ — VODSTVO
TGA „BORIS KIDRIČ“ — UREDNIŠKI ODBOR „ALUMINIJA“ KIDRIČEVO**

ženja je bil imenovan tov. Štefan Podričnik, gen. direktor tovarne »Impol« Sl. Bistrica, za namestnika pa tov. Ljubo Markovič, gen. direktor Kombinata aluminijuma Titograd. Za vršilca dolžnosti direktorja »združenja« je bil imenovan tov. Luka Dereta, dipl. inž., delavec v Zvezni gospodarski zbornici.

Sočasno pa so pooblastili predsednika, namestnika in vršilca dolžnosti direktorja združenja, da pripravijo normativne akte za delovanje združenja; ti bodo obravnavani in osvojeni na eni od prihodnjih sej upravnega odbora združenja.

POD TOČKO 3:

Vse delovne organizacije industrije aluminija naj dostavijo do 11. aprila 1973 vršilec dolžnosti direktorja združenja — metalno bilanco za leto 1973. Metalna bilanca potreb aluminija za leto 1973 bo pregledana na seji upravnega odbora združenja; ta je določen za 16. april 1973.

POD TOČKO 4:

II. jugoslovanski simpozij aluminija je predviden pomladi 1974. leta v Radencih, SR Slovenija. Vse delovne organizacije, članice združenja bodo določile svoje predstavnike na na-

slednjem sestanku v organizacijski odbor II. jugoslovanskega simpozija za aluminij.

V slavnostni odbor so vključeni vsi generalni direktorji Združenja industrije aluminija.

Združenje industrije aluminija bo dalo posojilo organizatorjem II. jug. simpozija za aluminij v znesku 10.000 (deset tisoč) din.

POD TOČKO 5:

V koordinacijski ali pripravljajni odbor za proučitev problemov surovske baze v črni in barvni metalurgiji v industriji aluminija odnosno surovinski bazi aluminija je

bil določen tov. Milan Krajnik, glavni direktor TGA Kidričevo.

Kot začetni material bo v te namene služila informacija o stanju, perspektivi in problemih industrije aluminija Jugoslavije.

(Iz glasila »Metalurg«, Impol).

PO POTI USTANAVLJANJA

Na posvetovanju delovnih organizacij aluminijske industrije v juniju 1968. leta je prvič sklenjeno, da je treba ustanoviti tako združenje.

(Nadaljevanje na 3. strani)

Kako smo poslovali v marcu?

V informaciji o proizvodnji, ki jo dajemo v tej številki ALUMINIJA, obravnavamo dosežene rezultate v prvem tromesečju in posebej v mesecu marcu 1973. Način prikazovanja rezultatov je enak, kot ste ga spoznali že v predhodnih številkah časopisa, saj omogoča primerjavo dosežene proizvodnje s planirano za leto 1973 in primerjavo doseženih rezultatov 1973/72 — za enako obdobje.

Glede na planirano proizvodnjo v izluženem Al₂O₃ kaže proizvodnja v OZD Glinica rahel trend navzgor, vendar dosežena količina še ne pokriva primanjkljaja iz meseca januarja. Dosežena količina kalcinirane Al₂O₃

pa je za prvo tromesečje višja od planirane in velja ta ugotovitev tudi za marec posebej.

Proizvodnja Al v elektrolizah kaže ugoden trend navzgor. V mesecu marcu je dosežena količina proizvedenega aluminija nad planirano in je januarski primanjkljaj zmanjšan z 31. marcem že na 1/3.

Vzdrževanje je v marcu izvršilo remont 10 elektrolitskih peči (hala A 5, hala B 5), s čemer je mesečni plan prekoračen za 1 peč. Za prvo tromesečje je s tem remontirano predvideno število peči, za to obdobje z letnim planom, vendar, žal, proizvodnje zaradi časovne izgube fonda proizvodnih peči ni mogoče nadoknaditi.

PREGLED FIZIČNEGA OBSEGA PROIZVODNJE

Aluminij:	Doseženo na pečeh	Oddano v livarno
Plan za mesec marec 1973	101,29 %	102,81 %
Odstopanje	+ 1,29 %	+ 2,81 %
Plan za I. tromesečje 1973	98,66 %	97,48 %
Odstopanje	- 1,34 %	- 2,52 %
Proizvodnja na pečeh v marcu je v primerjavi z marcem preteklega leta dosežena z		103,28 %
Odstopanje		+ 3,28 %
Proizvodnja na pečeh v I. tromesečju je v primerjavi zenakim obdobjem preteklega leta dosežena z		101,48 %
Odstopanje		+ 1,48 %
Glinica:		
Program izlužene Al ₂ O ₃ je v marcu dosežen z		101,17 %
Odstopanje		+ 1,17 %
Program kalc. Al ₂ O ₃ je v marcu dosežen z		119,95 %
Odstopanje		+ 19,95 %
Primerjava izlužene Al ₂ O ₃ marec 1973/72		88,88 %
Odstopanje		- 11,12 %
Primerjava kalc. Al ₂ O ₃ marec 1973/72		94,86 %
Odstopanje		- 5,14 %
Primerjava izlužene Al ₂ O ₃ v I. trom. 1973/72		100,86 %
Odstopanje		+ 0,86 %
Primerjava kalc. Al ₂ O ₃ v I. trom. 1973/72		98,48 %
Odstopanje		- 1,52 %

PRIKAZ DOSEŽENE PORABE SUROVIN NA ENOTO PROIZVODA

	Indeks:		
	plan	marec	I. trom.
Za eno tono glinice			
Boksit	100	106,91	107,49
NaOH (100 %)	100	95,98	94,66
Para	100	90,34	104,79
Za eno tono aluminija			
Hala A			
Glinica	100	100,—	100,—
Anodna masa	100	98,96	102,09
Kriolit	100	35,—	57,50
Al. fluorid	100	120,—	108,—
El. energija — kemija	100	101,03	101,92
Hala B			
Glinica	100	96,54	98,79
Anodna masa	100	97,39	99,83
Kriolit	100	3,75	72,50
Al. fluorid	100	103,33	73,33
El. energija — kemija	100	99,19	101,96
Hala B — 12 P peči			
Glinica	100	100,—	99,84
Anodni bloki	100	100,—	102,86
Kriolit	100	82,22	86,67
Al. fluorid	100	60,—	63,33
El. energija — kemija	100	98,75	100,91
Hala B 12 S peči			
Glinica	100	100,—	100,—
Anodna masa	100	98,83	98,09
Kriolit	100	80,—	90,—
Al. fluorid	100	60,—	40,—
El. energija — kemija	100	112,—	105,98
Za eno tono anodne mase			
Petrof koks	100	131,43	100,76
Katranska smola	100	97,47	98,54

PREGLED REALIZACIJE PRODAJE V MARCU 1973

	Indeks:	
	Plan	marec
1. Aluminij	100	97,10
Livarske zlitine	100	86,73
Gnetne zlitine	100	102,69
Skupaj Al izdelki	100	122,72
2. Glinica	100	110,89
3. Hidrat	100	75,08
4. Katodni ogljeni odpadki	100	192,00
5. Žilindra	100	160,00
6. Ostružki	100	62,67

Podatki v zgoraj prikazani tabeli ilustrirajo doseganje z operativnim planom predvidenega obsega prodaje v marcu 1973 po posameznih skupinah naših proizvodov. Večje odmake od planiranih količin izkazuje prodaja al. izdelkov, žilindre, katodnih ogljenih odpadkov, livarskih zlitin, hidratov in ostružkov

— prvih treh skupin proizvodov v pozitivnem in ostalih v negativnem smislu.

Pospešana je bila odprema aluminijske žilindre in katodnih ogljenih odpadkov na zahtevo inozemskih kupcev, da bi čimprej izpol-

(Nadaljevanje na 5. strani)

POROČILO ZA MESEC MAREC 1973:

Varnost pri delu

V marcu smo imeli 15 poškodb:

1. OZD Skupne službe 2 nezgodi
2. OZD Glinica 1 nezgoda
3. OZD Aluminij 5 nezgod
4. OZD Vzdrževanje in del. sredstva 7 nezgod

VIRI NEZGOD:

- 1 nezgoda z elektro vozičkom
- 3 nezgode pri delu z orodjem
- 1 nezgoda pri delu z opeko
- 4 nezgode pri delu s stroji
- 1 nezgoda pri delu z livarskim odlitkom
- 1 nezgoda z mopedom
- 1 nezgoda z vročim kriolitom
- 2 nezgodi pri delu z vročo glinico
- 1 nezgoda pri delu v rezervoarju

VZROKI NEZGOD:

- 4 nezgode zaradi neuporabe zaščitnih očal
- 1 nezgoda zaradi neuporabe varnostne priprave
- 3 nezgode zaradi nepazljivosti pri delu
- 4 nezgode zaradi subjektivnega faktorja
- 1 nezgoda zaradi neprimerne orodja
- 1 nezgoda zaradi živali na cesti
- 1 nezgoda zaradi kršitev varnostnih navodil

NEZGODE PO DNEVIH:

nedelja	3
ponedeljek	4
torek	0
sreda	1
četrtek	3
petek	4
sobota	0

POŠKODOVALI SO SE NASLEDNJI TOVARISI:

1. JOŽE BELŠAK, delavec iz elektrolize — hala A, se je poškodoval 4. 3. 1973 ob 7.30 v hali A, na A strani 208 el. peči. Ponesrečenec je po končanem priklopu priklopnice stopil vstran, medtem ga je zadel el. voziček in ga vrgel po tleh. Imenovani si je poškodoval desno nogo v gležnju.
2. JOZE KOKOT, delavec iz gradbenega vzdrževanja, se je poškodoval 5. 3. 1973 ob 18. uri. Ponesrečenec je podiral strop v peči, med delom mu je padla opeka na palec leve roke, pri čemer je utrpel lažjo poškodbo.
3. FRANC HAZIMALI, delavec iz obrata proizvodnje aluminija, se je poškodoval 7. 3. 1973 ob 7.30. Pri premeščanju gredne peči je dobil sredinec leve roke med železno konstrukcijo gredne peči in verigo, katera je bila vpeta za dvigalo. Ponesrečenec si je poškodoval sredinec leve roke.
4. ŠTEFAN PETEK, delavec iz glinice — rdeči del, se je ponesrečil 7. 3. 1973 ob 11. uri pri soda filtrih. Ponesrečenec je imel nalogo, da zamenja vreče na apno — soda filtrih. Pri menjavi se močno praši, zaradi česar je ponesrečenec dobil rahlo vnetje oces.
5. ŠTEFAN FRANGES, delavec iz gradbenega vzdrževanja, se je ponesrečil 8. 3. 1973 ob 7.30 v mizarski delavnici. Ponesrečenec je na krožni žagi žagal les za ročaje kladiva. Pri delu je z desno roko segel v območje krožne žage z namenom, da bi izvlekel žaganec, pri tem pa mu je list žage zajel kazalec in palec desne roke. Tak način dela je zelo nevaren in ni dovoljen; moramo uporabljati varnostni pripomoček!
6. ANTON KOZODER, delavec iz obrata livarne, se je ponesrečil 11. 3. 1973 ob 17.30 pri 6-tonski indukcijski peči. Pri odstranjevanju al. odlitka (podstavka) iz kokile mu je odlitek padel na levo nogo, kjer je na palcu utrpel lažjo poškodbo.
7. JELKA PRIMOŽIČ, zaposlena v laboratoriju aluminija, se je ponesrečila 12. 3. 1973 ob 12.30. Ponesrečenka je pomivala 250 ml laboratorijski kozarec, pri prijemu se je ta razbil, zaradi česar je drobno steklo poškodoval ponesrečenki kazalec desne roke.
8. FRANC POLAJZAR, delavec iz strojnega vzdrževanja aluminija, se je ponesrečil 15. 3. 1973 ob 9.15 v strugarni. Ponesrečenec je čistil rezkalni stroj, pri tem je z roko udaril ob stroj in si poškodoval desno nogo.
9. JANEZ LOVRENCIČ, delavec iz elektrolize — hala A, se je ponesrečil 16. 3. 1973 ob 16.30. Ponesrečenec je s kladivom udarjal po vijaku z namenom, da bi močneje zategnil vijak in s tem tudi boljše zatesnil pokrov na črpalnem loncu. Pri tem pa se je odkrnil drobno od vijaka in ga zadel v desno oko, na katerem je utrpel lažjo poškodbo.
10. JANEZ MAJHEN, delavec iz železniškega prometa, se je ponesrečil 22. 3. 1973 ob 13. uri na poti na delo. Ponesrečenec se je peljal z mopedom na delo, na delu ceste Lancova vas je nenadoma skočila kokoš na cesto in zaprla pot ponesrečenecu. Ponesrečenec je padel in si poškodoval desno nogo pod kolonom.
11. FRANC PETROVIČ, delavec iz elektro vzdrževanja, se je ponesrečil 23. 3. 1973 ob 14.30. Ponesrečenec je šel iz obrata v delavnico po tovarniški cesti, mimo odlagalnišča žilindre. Veter, ki je močno pihal, mu je zanesel tujek žilindre v levo oko, zaradi česar je ponesrečenec utrpel poškodbo na očesu.
12. STJEPAN VESENJAK, delavec iz gradbenega vzdrževanja, se je ponesrečil 26. 3. 1973 ob 12.30 v beli filtrirnici. Ponesrečenec je padel in si poškodoval desno pri tem mu je padla kapljica luga v desno oko, zaradi česar je utrpel lažjo poškodbo na očesu.
13. LUDVIK FORSTNERIČ in MAKŠ SLUGA, delavca iz strojnega vzdrževanja, sta se ponesrečila 26. 3. 1973 ob 14.15 v kalcinaciji 1. Ponesrečenca sta menjala tesnilo na peči št. 1. Pri tem delu nista uporabljala zaščitnih očal, zaradi česar jima je padla glinica v oči. MAKŠ SLUGA je utrpel lažjo poškodbo na levem očesu, a LUDVIK FORSTNERIČ lažjo poškodbo na desnem očesu.

Nešreče, kot vidimo, naraščajo; v januarju smo imeli 9, v februarju 12, v marcu pa že 15 nezgod.

Mislím, da ni potrebno še posebej ugotavljati, kako je prihajalo do nezgod. Iz kratkega opisa je razvidno, da je samo ena nezgoda, ki je ne bi mogli preprečiti (nezgoda na poti). Ostalih 14 pa bi lahko preprečili, če bi delavci upoštevali navodila za varno delo, tabelarni del pravilnika in obstoječo organizacijo dela.

Služba varstva pri delu bo odslej vsako osebo, ki ne bo upoštevala določil internih aktov, prijavila vodstvu obratov, da bo sprožilo postopek za odgovornost.

ALEKSANDER SANKOVIČ, var. ing.

PRAZNIK naše SVOBODE

27. aprila bomo odšteli polnih dvaintrideset let, odkar smo Slovenci dobili OSVOBODILNO FRONTO, prvo vsenarodno organizacijo, ki je že v takratnih časih združevala najnaprednejše in najbolj borbena jedro slovenskega naroda sredi mogočne Hitlerjevske trdnjave v Evropi. Takrat je vstal — po Cankarju — hlapec Jernej v vsej svoji svobodoljubni in človeški veličini, da bi o zlovesčem okupatorju dokazal vsemu svetu, kako varljivo je biti MOČAN, če teptaš osnovne pravice narodove biti in samoniklosti. Borbeno gesto Osvobodilne fronte pa ni bilo glas vpjodčega v puščavi, bilo je enkratno poziv, ki je mobiliziral slovensko ljudstvo v boj proti okupatorju in ljudskim izdajalcem — v boj, ki ima v takratnem zgodovinskem obdobju kaj malo primerov v Evropi. Samo narod, ki je imel takrat po Osvobodilni fronti in Komunistični partiji tako jasno začrtane in v praksi uresničevane smotre narodne in socialne osvoboditve, je lahko v tako neenakem boju proti združenim sovražnikom tudi — zmagal.

Za svoje zmagoslavje je moral plačati velik krvni davek, kateremu lahko danes iščemo primerjavo samo pri borbenem in svobodoljubnem vietnamskem ljudstvu. Zgodovinski nauk bojev obeh naših ljudstev pa je v bistvu enak: ni je sile, ki bi mogla potepati še tako majhen narod, če je ta enoten in strujen v zgodovinskem boju za svoj obstanek in družbeni napredek, katerega smo na naših tleh — na povsem lastnih izkušnjah — v času povojne socialistične graditve zacementirali v družbi, temelječi na socialistični demokraciji in samoupravljanju. Potemtakem lahko danes upravičeno govorimo o dvakratnem dosežku OF!

Ob praznovanju rojstnega dne Osvobodilne fronte pa ne moremo in ne smemo mimo enega od njenih največjih tvorcev — pokojnega Borisa Kidriča, po katerem je poimenovana naša tovarna — naš kraj. Zato naj bo svečana otvoritev spomenika temu velikemu revoluciji hkrati tudi oddolžitev Osvobodilni fronti, njenim nekdanjim zgodovinskim dosežkom in velikim pridobitvam, ki nas vzpodbujajo in peljejo naprej še tudi danes: v boju za enotno in samoupravno Slovenijo in Jugoslavijo!

—sk

Poslovno združenje aluminije industrije Jugoslavije

(Nadaljevanje s 1. strani)

Začetek pomenita grupacija industrije aluminija pri zvezni gospodarski zbornici in sporazum o ustanovitvi grupacije proizvajalcev industrije aluminija.

Ta organizacija ne uspe, zato ustanove predelovalci aluminija ob koncu leta 1970 združenje predelovalcev aluminija.

Vendar po tem ponovno prevlada mišljenje, da je koristnejše enotno združenje industrije aluminija, od proizvodnje boksita, glinice, aluminija do njegove predelave. Zato je ustanovljen v začetku 1972. leta samoupravni sporazum o ustanovitvi Združenja industrije aluminija Jugoslavije. Nato sledi obdobje zbiranja potrebne dokumentacije zaradi registracije združenja. Do tega pa zopet ne pride, ker mora biti sporazum usklajen z ustavnimi dopolnili. Tako dobi sporazum, z le malo spremenjeno vsebino, obliko pogodbe, o kateri razpravljajo sedaj delavski sveti.

SEDANJE IN PERSPEKTIVNO STANJE INDUSTRIJE ALUMINIJA

Sodelavec zvezne gospodarske zbornice Luka Dereta, dipl. ing. v Beogradu je pripravil za združenje nekaj podatkov o aluminijski industriji.

Industrijo aluminija predstavljajo v naši državi naslednje delovne organizacije:

1. »Jadrak«, Obrovac z rudnikom in glinico
2. Rudnik boksita, Nikšič
3. Energoinvest, Sarajevo; v njegovem sestavu so rudniki:
 - Rudnik boksita, Mostar
 - Rudnik boksita, Vlasenica
 - Rudnik boksita, Bosanska Krupa
 - Istrski rudniki boksita, Rovinj
 - Tovarna glinice, Mostar
 - Elektroliza aluminija, Mostar (v izgradnji)
 - Alumina, Skopje
4. Rudnik boksita, Klina — Priština
5. Pomgrad, Split — rudniki boksita Sinj
6. Tovarna glinice in aluminija Boris Kidrič, Kidričevo
7. Kombinat aluminija, Titograd
8. Tovarna lahkih metalov »Boris Kidrič«, Šibenik
9. Impol, Industrija metalnih izdelkov, Sl. Bistrica
10. Valjarna bakra, Slobodan Penezič-Krcun, Titovo Užice, v njegovem sestavu je še industrija obarvanih metalov »Djuro Salaj«, Niš.

SEDANJE KAPACITETE IN KAPACITETE V IZGRADNJI

1. SEDANJE KAPACITETE	Rudniki boksita:	v tonah
— Energoinvest	—	1.400.000
— Nikšič	—	600.000
— Obrovac	—	800.000
— Kosovo	—	250.000
— Sinj	—	50.000
		3.100.000

Glinica:

— Kidričevo	130.000
— Titograd	200.000
— Mostar	280.000
	610.000

Elektroliza aluminija:

— Kidričevo	45.000
— Titograd	50.000
— Šibenik	120.000
	215.000

Opomba: Nova elektroliza v Šibeniku bo še v tem letu pričela z delom. S polno zmogljivostjo bo delala v naslednjih letih.

Kapacitete predelave:

— TLM Šibenik	50.000
— Impol, Sl. Bistrica	40.000
— Sevojno z Dj. Salaj, Niš	45.000
— Energoinvest	3.000
— Kidričevo	10.000
— Ostali	2.000
	150.000

2. KAPACITETE V PERSPEKTIVI

Rudniki boksita:	
— Energoinvest	3.100.000
— Obrovac	1.000.000
— Nikšič	900.000
— Kosovo	300.000
— Sinj	100.000
	5.400.000

Skladišče boksita

Glinica:	
— Vlasenica	600.000
— Obrovac	300.000
— Titograd	50.000
— Kidričevo	30.000
	980.000

Aluminij:

— Titograd	50.000
— Mostar	80.000
— Kidričevo	30.000
	160.000

Na podlagi navedenega bomo imeli v letu 1975/76 naslednji nivo proizvodnje:

— boksita	5.400.000 ton
— glinice	1.600.000 ton
— aluminija	375.000 ton

OSNOVNI PROBLEMI INDUSTRIJE ALUMINIJA

Po podatkih tega pisca pomeni polnih 25 let po osvoboditvi obdobje, ko smo razmišljali, kako bo z razvojem in-

dustrije aluminija v naši državi. Šele ob koncu 1969. leta smo pričeli vlagati znatno več v izgradnjo te industrije (Titograd, Šibenik, Mostar, Obrovac, Kidričevo, Sevojno). Izvršenih je bilo tudi več rekonstrukcij in modernizacij v raznih podjetjih, ki predelujejo aluminij.

V novi tovarni glinice v Titogradu in Mostarju uporabljajo Bayerjev postopek, čigar tehnologijo, mehanizacijo in avtomatiko je zelo izpopolnilo francosko podjetje Pechiney. Ena največjih tovarnih glinice v Evropi, z letno zmogljivostjo 600.000 ton glinice, gradijo jo pri Zvorniku, bo uporabila predelan postopek Bayerja, ki ga je pripravil znanstveni inštitut VAMI iz Leningrada.

Inženiring in tehnologijo za elektrolizo aluminija v Kidričevem, Titogradu in Mostaru je dalo francosko podjetje Pechiney, medtem ko je nova elektroliza v Šibeniku zgrajena po projekti znane švicarske firme »Aluswiss«. Inženiring in tehnologija za tovarno glinice v Obrovcu pa sta vzeta po Madžarski.

Zahvaljujoč visoki stopnji avtomatizacije in mehanizacije pri vodstvu in kontroli pro-

V Titogradu poskusno obratujeta dve napravi za ulivanje aluminijskih trakov in naprave za ulivanje žice. Valjarni v Impolu in Šibeniku predvidevata v svojem programu razširjenje proizvodnje tankih trakov in folij.

Stiskano in vlečeno blago iz aluminija in zlitin izdelujejo v Impolu, Šibeniku, Nišu in Skopju. Delovni programi teh podjetij obsegajo zelo širok asortiment profilov, cevi, palic in žice iz aluminija in njegovih zlitin; program stalno dopolnjujejo z izboljšanimi polproizvodi.

Pomembnejše rekonstrukcije in povečanja predvidevajo v Nišu in Skopju, njihova zastarela oprema in neusklajenost zmogljivosti vplivajo negativno na ekonomičnost proizvodnje.

GLAVNE NALOGE PREDLOVALCEV ALUMINIJA SO:

● modernizirati in izpopolniti sedanje proizvodne obrate, da bi dosegli največjo zmogljivost in večje proizvodne možnosti;

● uvesti specializirano proizvodnjo v mejah možnosti domačih predelovalnih tovarn;

● razširiti in odpreti nove obrate, kjer bi izdelovali končne izdelke iz aluminija in njegovih zlitin;

● organizirano se je treba lotiti vprašanja večje porabe aluminija in aluminijskih predelav.

NAJVAŽNEJŠI PROBLEMI V PROIZVODNJI ALUMINIJA SO:

● osnovno in najvažnejše vprašanje je cena električne energije za proizvodnjo aluminija. Sedanja cena je v primerjavi s ceno svetovnih proizvajalcev zelo visoka. To vprašanje bi bilo mogoče rešiti z večjo diferenciacijo med kategorijami: direktni porabniki — ostala industrija — široka potrošnja.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Vabimo vas na
svečano odkritje spomenika Borisu Kidriču
v nedeljo, 22. aprila 1973 ob 9. uri v Kidričevem
Ob odkritju spomenika bo govoril Andrej Marinc, predsednik Izvršnega sveta SR Slovenije

Vsak predlog terja rahločutno obravnavanje in - odgovor

Zadnji množični sestanki kolektiva, ko smo razpravljali o osnutku novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, so bili brez dvoma najbolj obiskani sestanki doslej, kar dokazuje, da je delitev OD zadeva, ki zanima slehernega našega proizvajalca.

Domala zanesljivo bi lahko dejal, da so razprave bile več ali manj približno enake, morda z nekaterimi razlikami po OZD, ker so pač tudi različni pogoji in podobno. Prav gotovo bo nekdo napisal kaj več o vsem, o čemer smo razpravljali na teh sestankih v podjetju, osebno pa bi želel poudariti le nekaj bistvenih stvari, katere smo izluščili na sestankih v OZD Glinica, kajti večkrat je že bilo slišati razne pripombe na račun te ali one strani.

Predvsem menim, da bomo vsi skupaj morali naše probleme reševati skupno, enotno in predvsem prevdarno, kajti nevezane razprave in razna natolzevanja mnogo bolj škodujejo kot koristijo nam — pri uresničevanju želje, da bi kolikor se le da odpravili tisto, kar nas najbolj tišči in nam ovira poslovanje za v današnjem času povsem zagotovljen in soliden obstoj. To je seveda moč doseči le tedaj, če bomo vsi skupaj, ki v tem kolektivu živimo in delamo, sposobni vzajemno zadeve reševati tako, da bi bilo to kar najbolj sprejemljivo za vse člane naše delovne skupnosti. Vsekakor je vsa razprava bila, razumljivo, naravnana k očitvi delovnih mest, kajti prevladovalo je mnenje, da vsa delovna mesta niso ocenjena pravilno in da so razponi predvsem med določenimi delovnimi mesti preveliki in podobno, vendar, pa do čisto konkretnih predlogov za rešitev tega problema ni prišlo, vsaj v Glinici ne.

Prav gotovo najbolj ne velja to, da je slišati mnogo mnenj in predlogov med proizvajalci, medtem ko se na sestankih vse izgubi in ni konkretnih predlogov, še več: celo dogaja se to, da je vsa razprava usmerjena na povsem drugačno pot.

Prav tako je prevladovalo mnenje, da bi komisije v CDS,

ki so pripravljale ocenitev delovnih mest po danih predlogih poslovnega odbora, bile seveda še najbolj kompetentne za to, da bodo na najbolj pravičen način ocenjena delovna mesta, saj menda tudi najbolj poznajo delovne pogoje in

podobno. Tudi v Glinici je prevladovalo tako mnenje; nedvomno je resnica v tem, da v svojih OZD le tisti, ki tam delajo, najbolj poznajo vso okolje in probleme v zvezi z delovnimi mesti, pogoje dela in odgovornost. Zato nekdo

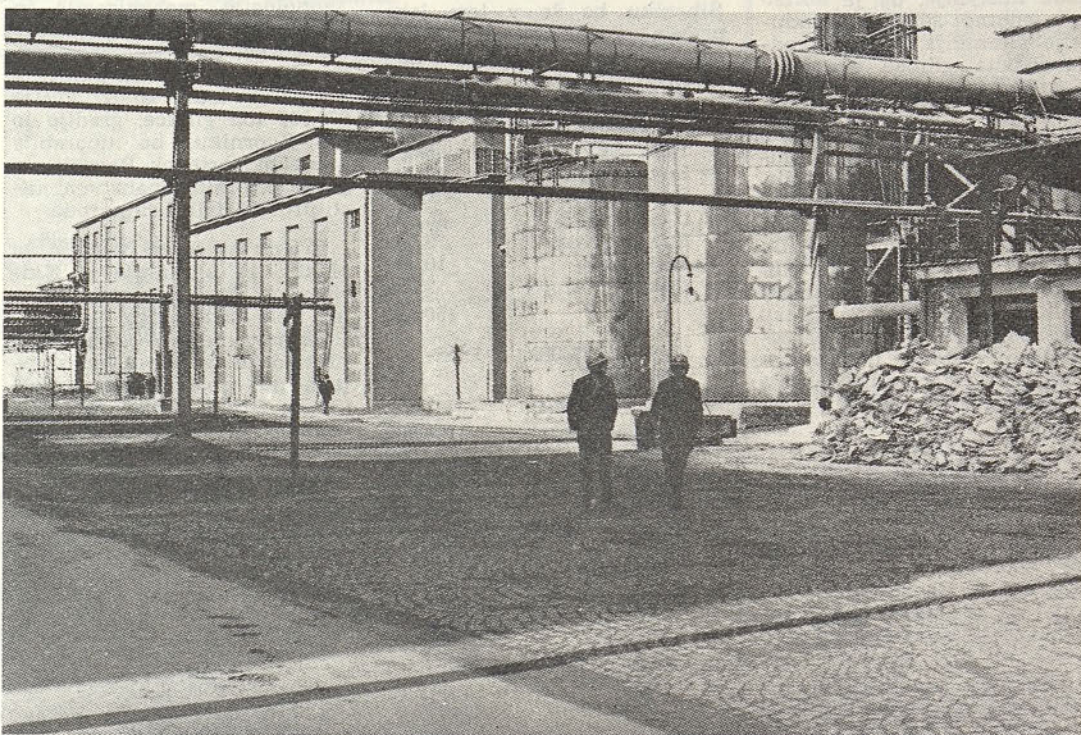
tretji iz druge enote le težko ocenjuje delovna mesta, katerih dodobra niti ne pozna. Prav tako so menili, da bi odbor moral imeti največ poslušanja prav do pripomb, katere so podale že prej komisije, kajti prav gotovo ne bi bilo toliko kritike in pripomb, kot jih je sedaj, saj so predlogi pred tem bili, po mnenju članstva, bolj

sprejemljivi. Vendar pa tudi pri tem velja omeniti, da želja vsakega posameznika res ni mogoče ustredi in da bo zato tudi v bodoče potrebno predhodno zadeve in probleme analizirati in šele poiščati vsaj okvirno rešitev, po kateri bomo skušali priti do tega, da bi se kar najbolj približali realnosti želja in seveda tudi zmognosti podjetja.

Vsi očitki, ki bi naj leteli na tega ali onega, vsekakor ne bi pripeljali stvari do konca, ker je brezsmiselno medsebojno obtoževanje, saj ima sleherni zaposleni pravico dajati svoje pripombe in predloge, ki še niso za nikogar obveznost ali pa morda — sploh niso proti komu usmerjeni. Vsaka pripomba in pritožba ali podan predlog bi moral biti tudi v bodoče temeljito obdelan in analiziran; nato pa je treba jasno povedati, zakaj je bil sprejet ali zakaj ne, saj je le tako mogoče zagotoviti večje zaupanje v kolektivu — med zaposlenimi in vodstvom.

Potrebno bi bilo, da bi tudi v bodoče člani delovne skupnosti bolj sodelovali pri sestavljanju raznih samoupravnih aktov in pravilnikov; potem bi namreč odpadle razne dileme in dvomi v kogarkoli. Če si bomo skupaj določili naloge, da aktivno pomagamo in sodelujemo, potem bomo v bodoče rešili še mnoge probleme; vendar še enkrat povdarjam: tako reševanje mora biti skupno in realno v okviru lastnih zmognosti!

fm.-

Glinica

Z ZASEDANJA CENTRALNEGA DELAVSKEGA SVETA:

Pristopili k dvema samoupravnima sporazumoma

Drugo izredno zasedanje centralnega delavskega sveta je bilo 6. aprila. Sklicano je bilo predvsem z namenom, da bi centralni delavski svet sklepal o obračunu izločenih sredstev za osebne dohodke po zaključnem računu za leto 1972.

Na osnovi sklepov, ki so bili sprejeti na zborih delovnih

ljudi v našem podjetju po razpravi o razdelitvi izločenih sredstev za osebne dohodke po zaključnem računu za leto 1972 in na predlog Odbora za poslovno politiko, je Centralni delavski svet sklenil, da bo ta ostanek dohodka obračunan tako, da dobijo vsi, ki so bili v letu 1972 v delovnem razmerju, enkratno izplačilo v znesku, ki je sorazmeren času zaposlitve v podjetju v letu 1972.

Za tistega, ki je bil vse leto v delovnem razmerju v podjetju, znaša višina tega enkratnega izplačila 1.500 din. Izplačilo je treba opraviti 13. aprila 1973.

Razporeditev delavcev

Na predlog Odbora za poslovno politiko je Centralni delavski svet razpravljal tudi o razporeditvi delavcev, ki nimajo ustreznih odločb glede na ocenitev v veljavnem pravilniku in sklenil:

»Centralni delavski svet naroča glavnemu direktorju podjetja, da po direktorjih organizacij združenega dela ugotovi tiste delavce, ki od 1. junija 1972 delajo na delovnih mestih, za katere pa nimajo ustreznih odločb glede na ocenitev v veljavnem pravilniku. Takim delavcem je potrebno

izdati ustrezne odločbe; če pa delajo na takem delovnem mestu, katerega v starem pravilniku ni, jim je treba izstaviti odločbe za podobno delovno mesto.

Rok za izvršitev je do konca aprila 1973.«

Sprejem samoupravnih sporazumov

Centralni delavski svet je tudi sklenil, da Tovarna glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričevo pristopi k naslednjima samoupravnima sporazumoma:

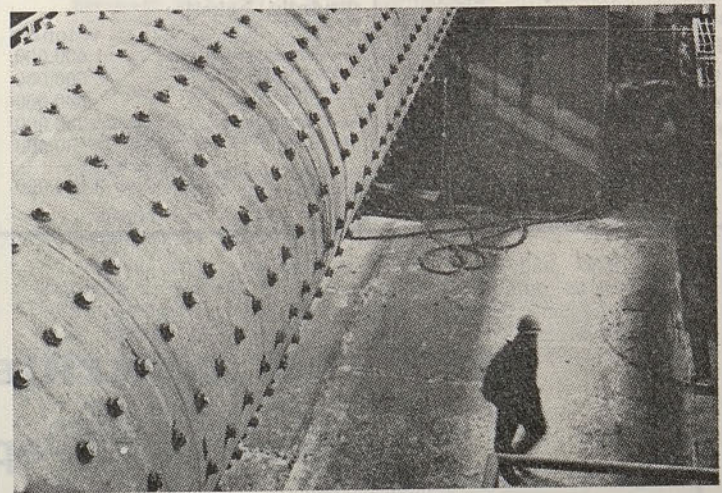
— k samoupravnemu sporazumu o merilih za določitev prispevka stopnje za

zdravstveno zavarovanje delavcev na območju skupnosti zdravstvenega zavarovanja Maribor za leto 1973 in

— k samoupravnemu sporazumu o prispevku skupnosti zdravstvenega zavarovanja Maribor za dograditev Splošne bolnišnice Maribor in Splošne bolnišnice »dr. Jožeta Potrča« Ptuj.

Centralni delavski svet je pooblastil glavnega direktorja Milana Krajnika, diplomirane ekonomista, da v imenu podjetja podpiše oba sporazuma.

K.-n.

Mokri mlin

Se vračamo 20 let nazaj?

V dnevniku »Delo« smo prebrali 20. februarja na naslovni strani v poudarjenem črnem okvirju naslednja dva naslova: MED DA IN NE: »IMPOL« — KIDRIČEVO, drugi naslov v tem okvirju pa je bil: KAKŠEN KMETIJSKI KLJUČ?

V uvodu k poznejšemu razmišljanju se novinar vprašuje, ali ima pomen, da še nadalje vztrajamo pri Al industriji v Sloveniji zaradi zelo močne konkurence, pomanjkanja električne energije in velike oddaljenosti surovin. Novinar piše v nadaljevanju razmišljanja v smeri, da more združitev Impola in TGA Kidričevo prispevati k hitrejšemu razvoju specializirane in zahtevne aluminijske proizvodnje ter predelave in s tem omogočiti obstoj aluminijske industrije v Sloveniji. Izgleda pač tako, da more le združitev urediti to vprašanje.

Nas, nekoliko starejše delavce pa naslovna stran v »Delu« v že opisanem okvirju postavlja nazaj v leto 1950, ko je bilo odločeno, da mora »Impol« prenehati s predelavo bakra in njegovih zlitin in se preusmeriti v lesno-predelovalno industrijo. Sedanje skupno »ukvirjenje« v časopisu pa, izgleda, pomeni, da naj se tokrat usmerimo v kmetijstvo.

Če so osnovni razlogi za preusmeritev v drugo proizvodnjo — oddaljenost surovin, močna konkurenca in pomanjkanje električne energije, potem se moremo tako vprašati tudi o preusmeritvi železarn v Sloveniji, tekstilnih tovarn in še morda druge industrije.

Ali misli Slovenija res zaposliti vso delovno silo v gostinstvu, trgovini in bančništvu? Prav bi bilo, da bi novinarji in redakcije časopisov malo razmislili o zgodovini razvoja posameznih podjetij in pri tem jasneje povedali nakazana stališča do teh vprašanj ter vire informacij.

A. K.

Iz »Metalurga«, št. 2

S polno zavestjo

lahko odloča le dobro izobražen samoupravljaec

Ta sestavek ima prvenstveno nalogo, da bi seznanil vse člane naše delovne organizacije o dosedanjem delu na novo izvoljenega zbora oz. predsedstva zbora oz. predsedstva sindikata.

Na svojih dveh sejah je Tovarniški zbor sindikata obravnaval problematiko, ki zadeva uveljavitev novega akta o nagrajevanju. Člani zbora so odkrito in kritično ocenili dosedanje delo predlagateljev pravilnika o delitvi osebnih dohodkov in zavzeli jasna stališča o nadaljnji razpravi o tem vprašanju.

Sklep TZS je bil, da pravilnik mora v javno razpravo najpozneje do 15. marca, zbori delavcev pa morajo dati svoje pripombe v zvezi z zastavljeno predloženega pravilnika. Sočasno so se vsi člani TZS zavezali, da bodo razprave potekale organizirano in da bodo pravilno usmerjene, kar žal ni bilo izpeljano v popolnosti. Nekateri člani TZS so pozabili na svojo vlogo in odgovornost, katero imajo kot delegati sredine, v kateri delajo. Bili smo priče neodgovornim in nedopustnim dogajanjem, ki v skrajnem primeru škodujejo vsem nam. Neorganizirano in nedisciplinirano sklicevanje sestankov je samo rušilo kontinuiteto dela in prihajalo je do zastojev, ki so bili nepotrebni in škodljivi. Nekateri elementi, za katere lahko upravičeno trdim, da niso življenjsko zainteresirani niti za našo tovarno niti za našo družbo, so koristili nastalo situacijo na način, ki le podira monolitnost kolektiva in mu prinaša slab sloves. Tudi sam sem revolucionaren in glasen, znam se boriti za pravico in spoštovanje delavca in vseh samoupravnih aktov, vendar nastopam odkrito in z utemeljitvijo svojih trditev, pri tem pa ne pozabljam, da sem le del kolektiva, ki mora še naprej rasti, se razvijati in se vgrajevati v gospodarsko in ekonomsko strukturo celotne naše družbe.

Tudi predsedstvo sindikata želi napraviti premik naprej v skladu z že znanimi delavskimi amandmaji, želi, hoče

in mora zagovarjati interese vseh članov kolektiva — od NKV delavca do akademsko izobraženega delavca, vendar ne odobrava nediscipliniranosti in neizvrševanja delovnih nalog, ki se skrivata pod plaščem nekakšnega neposrednega odločanja delavcev in iskanja pravic.

Stališča sindikata so kristalno jasna; vsako pozitivno stvar, vsako zahtevo, ki je v skladu z našimi samoupravnimi akti in je v prid delovne organizacije, smo pripravljeno sprejeti in podpreti, nasprotujemo pa silam, ki vnašajo nemir v naš kolektiv z željo, da bi pozneje lovili v kalnem.

Komisije pri IO osnovnih organizacij sindikata so že pripravile analizo pripomb in priporočil v zvezi s pravilnikom in z njo prišle pred organe upravljanja z zahtevo, da se dejanske anomalije in pomanjkljivosti odpravijo oz. uskladijo.

V nadaljnjem delu je predsedstvo sindikata poskušilo uresničiti napovedano osamosvojitve osnovnih organizacij sindikata, ne le organizacijsko, temveč tudi finančno. Dokler ne bo področje finansiranja posameznih OOS natančneje proučeno, se je predsedstvo odločilo in razdelilo sredstva iz postavk »pomoč članstvu« in »rekreacija članstva« na osnovne organizacije in sicer tako, da je vsaka organizacija pri celotni vsoti udeležena procentualno s tolikšnimi sredstvi, kolikor članov sindikata ima. Tako bodo osnovne organizacije vnaprej popolnoma samostojno uporabljale sredstva iz teh postavk; imele pa jih bodo tako dolgo in toliko, koliko skrbno bodo ravnale z njimi.

Ena od največjih nalog, ki je trenutno pred vodstvom sindikata, je akcija izobraževanja vseh članov IO OOS in članov samoupravnih organov naše delovne skupnosti. Ta naloga ni mala in zahteva veliko angažiranost celotnega vodstva sindikata; sadovi so lahko zelo pomembni, cilji pa daljnosežni.

Ze dolgo časa smo pričeli premali angažiranosti in premali dejanski in zavestni odgovor-

nosti pri odločanju o pomembnih zadevah na vseh nivojih samoupravljanja. Se danes imamo med člani samoupravnih organov precej ljudi, ki še zdaleč niso pripravljeni, da se zavestno spoprimejo s problemi, ki so pred temi organi. To pa ni samo v našem podjetju, ampak je to bolezen jugoslovanskega samoupravljalca.

Našega delegata v samoupravnih organih večkrat tudi neopravičeno kritiziramo, ker se ni uspel v kratkem času, koliko po navadi trajajo seje, poglobiti v zadevo in dobro obvladati problematiko dnevnega reda; zato se je raje odločil za predlog, ki je sicer podan zelo strokovno in v bogatem besednem zakladu, ni pa rečeno, da je tudi najboljša rešitev za delovni kolektiv.

Temu, drugim članom samoupravnih organov in vsem funkcionarjem sindikata je namenjeno izobraževanje, ki ga načrtuje vodstvo sindikata. Na predavanjih bi se vsi omenjeni morali seznaniti, vsaj delno, s pomembnostjo TOZD, kako ustvarjamo in kako razporejamo dohodek delovne organizacije, kaj je to akumulacija in kako se njen porast oziroma padec odraža na osebnem dohodku člana kolektiva, iz česa se sestoji dohodek, kaj je to presežno delo, razširjena reprodukcija, kaj so zaloge in kaj obratna sredstva ter zakaj mora danes vrednost obratnih sredstev pokrivati vrednost zalog.

Vse to so stvari, s katerimi se morajo seznaniti prvenstveno člani samoupravnih organov in funkcionarji sindikata, da bi pozneje lahko s tem seznanili svoje delavce, saj bomo v bližnji prihodnosti vsi neposredno odločali o pomembnejših stvareh, ki zadevajo našo delovno organizacijo in bomo prav vsi odgovorni za sklepe, katere bomo sprejemali. Skupaj z Občinskimi sindikalnim svetom Ptuj bomo angažirali kvalitetne predavatelje, ki bodo svoja predavanja prilagodili našim potrebam in specifičnosti naše delovne organizacije.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Poslovno združenje industrije aluminija Jugoslavije

(Nadaljevanje s 3. strani)

● Reprodukcijski materiali in surovine, potrebne za proizvodnjo aluminija, ki jih ne izdelujemo ali pre malo izdelujemo doma, bi bilo treba oprostiti carin in drugih davkov. To se nanaša na celotno industrijo aluminija.

● Uvožena oprema in specifična oprema, izdelana doma naj bi bila prav tako oproščena carine. To je zelo važno glede na to, da predstavlja uvožna oprema približno 40% skupnih vlaganj v aluminijско industrijo. Tudi to se nanaša na celotno industrijo.

● Uvožna oprema je zastopana z 80% celotne opreme. Ta terja znatna sredstva za vzdrževanje. Zato naj se devizna amortizacija v aluminijско industriji izenači z ravni devizne amortizacije, ki velja za črno metalurgijo.

NAJVAŽNEJŠI PROBLEMI ALUMINIJA:

● Domača poraba aluminija je pri nas še nerazvita, saj znaša 3 kg na prebivalca, treba je najti način, da jo povečamo.

● Sedanja zaščita domače proizvodnje je simbolična. Glede na to, da uvoz polproizvodov iz aluminija neupravičeno raste in dosega 1/3 porabe v državi, je treba domačo proizvodnjo zaščititi; kot v črni metalurgiji je uvesti blagovne kontigente — režim RK.

● Zaradi obstoječe proizvodnje, nizke porabe v državi, smo že dalj časa pretežno izvozniki s težnjo, da povečamo izvoz polizdelkov iz aluminija in zlitin največ na konvertibilno tržišče.

V izvozu se srečujemo z visokimi carinskimi zaščitami in ostalimi taksami, ki znašajo v posameznih državah zahodnega tržišča do 25%. Zato je treba izvoz izdelkov aluminija uvesti v seznam blaga, ki ima poleg splošne izvozne stimulacije še izvozno olajšavo v višini 5%.

NA SESTANKU V SLOV. BISTRICI

Peti sestanek predstavnikov družbeno-političnih organizacij in organov upravljanja proizvajalcev in predelovalcev aluminija je bil v Slov. Bistrici 2. in 3. marca. Razpravljali so o razdelitvi dohodka in osebnega dohodka po samoupravnem sporazumu ter ciljnih in nalogah združenja.

Kot osnova prvi točki razprave je služil samoupravni sporazum črne in barvne metalurgije v Sloveniji. Udeleženci so menili, da so nekatera določila v sporazumu sprejemljiva tudi za druge člane združenja; o tem naj bi razpravljali medrepubliški sindikati.

Največ so govorili o oblikovanju združenja in ocenili, da je od 4. sestanka mnogo storjenega. Priskrbljeni so vsi dokumenti za registracijo in načrt pogodbe, ki so ga dobili organi upravljanja vseh članic. Do 31. marca naj bi bili imenovani tudi člani upravnega odbora in njihovi namestniki, registracija združenja pa bo izvedena do 20. aprila.

Predlagano je bilo tudi, naj bi ustanovili še konferenco samoupravljalcev vseh članic združenja. Tu vprašanje naj prouče predsedniki sindikalnih organizacij. Sestanek bo sklical sindikat TGA Kidričevo do konca maja tega leta.

Sestanka v Slov. Bistrici se je udeležilo 26 zastopnikov vseh podjetij (iz TGA Kidričevo 4).

NALOGI ZDRUŽENJA

Pogodba, ki obsega 40 členov, določa v 5. členu, da mora združenje opraviti naslednje naloge:

● izdelati predloge, ki se nanašajo na usklajevanje proizvodnih programov in racionalno razdelitev dela med člani združenja;

● pripraviti dokumentacijo za nadaljnji razvoj proizvodno-tehnološkega sodelovanja, združitvev in drugo;

● pripraviti predloge za oblikovanje skupnih služb nabave in prodaje, uvoza in izvoza, repromateriala, rezervnih delov in izdelkov;

● proučiti domače in tuje tržišče, da bi čimbolj pravilno ugotovili potrošnjo vseh aluminijških izdelkov, osnove za ugotavljanje prodajnih cen in izbor tržišča;

● uskladiti neposredna in posredna izstopanja določenih proizvajalcev na tujih tržiščih in raziskave tržišč ter organizirati mrežo prodaje na teh tržiščih;

● raziskati in uvesti najuspešnejše oblike povezovanja ter sodelovanja z odgovarjajočimi domačimi in inozemskimi kreditorji; zagotoviti pogoje za ustanovitev nove ali se vključiti v eno izmed obstoječih bank, ki bi bile pretežno usmerjene na barvno metalurgijo;

● uskladiti delo glede usposabljanja kadrov;

● spraviti v sklad znanstveno-raziskovalno delo s ciljem, da skupno uporabljamo znanstveno-tehnično tehnološke dosežke, ki omogočajo povečati proizvodnost dela članov združenja;

● pripraviti predloge za združevanje in strnitev sredstev ter njihovo umno usmerjanje, da bi uresničili razvoj politike združenja;

● uskladiti uvoz surovin in drugega reprodukcijskega materiala, rezervnih delov in opreme ter izbirati najugodnejšega uvoznika;

● izravnati delo glede izpolnjevanja sestava, oblikovanja in razvrstitve dohodka; pripraviti enotne pokazovalce. Glede spremljanja poslovnih uspehov in medsebojne primerjave uspehov članov združenja;

● pripraviti razčlenitev delovanja gospodarskega sistema in predpisov glede na položaj in pogoje pri gospodarjenju članov združenja; vse to zaradi nepristranskega obravnavanja industrije aluminija in pogojev za popolnejše vključevanje v odgovarjajoča pravila mednarodnega tržišča;

● uskladiti delo zato, da bi poenostavili program z drugimi združenji in grupacijami glede skupnih vprašanj.

Kako smo poslovali v marcu?

(Nadaljevanje z 2. strani)

nili za letošnje leto predvidene pogodbene obveznosti.

Izpad pri prodaji livarskih zlitin ima svoj razlog v »stopiranju« odpreme nekaterim našim naročnikom zaradi slabega poravnavanja njihovih plačilnih obveznosti. To velja tudi za dobave aluminija.

Manjši obseg prodaje hidrata beležimo zato, ker se je nekoliko premaknil čas sklenitve pogodbe z inozemskim partnerjem in zato tudi do predvidene odpreme ni prišlo. V zvezi z realizirano prodajo ostružkov v marcu velja omeniti, da smo odpremili vso razpoložljivo količino in gre nizek odstotek realizacije na račun precentive količine zalog.

FLUKTUACIJA DELOVNE SILE

V marcu kaže fluktuacija delovne sile 0,65 odst. stopnjo. To pa je precej več kot preteklega leta v marcu. Točneje, za 0,13% več. Povprečna fluktuacija v I. tromesečju lanskega leta je bila 0,45%, v I. tromesečju tega leta pa 0,59%. Tudi v tem podatku zasledimo 0,14% porast.

Za ilustracijo navajamo še podatke o »splošni« in »hoteni« fluktuaciji v marcu in enake podatke za primerjavo za tromesečje tega in preteklega leta:

V marcu mesecu 1973 je odšlo iz podjetja 12 delavcev. Od tega: upokojenih in ostali odhodi 6 delavcev ter ostalo — 6 delavcev.

PRIMERJAVA TROMESEČJA 1973/72:

	1972	ostali
upokoj. in ostalo		6
	1973	ostali
upokoj. in ostalo		15

Iz pravkar nevedenega podatka — iz primerjave tromesečij — je razvidno: — da se upokojitve in ostali primeri zmanjševanja števila zaposlenih gibljejo v enakem številu (za enega delavca več v letu 1972); — da se je število ostalih odhodov znatno povečalo (v letu 1972 — 6 delavcev, v tem letu pa 15 — indeks 250).

Konkretno in kvalificirano

Menim, da je delovanje organizacije ZK javno in med ljudmi, zaradi tega je potrebno informirati vse člane ZK podjetja in ves kolektiv, kaj je bil predmet razprave na sestanku organizacije Skupnih služb in kakšni so bili nekateri bistveni sklepi za bodoči program dejavnosti.

Med vsemi člani ZK oddelka Skupnih služb je bila vzbujena pozornost k dnevnemu redu sestanka, na katerem bi naj obravnavali naslednja vprašanja:

1. Organizacijsko-politično delo članov ZK oddelka Skupnih služb;
2. Politična stališča v zvezi z razpravami o osnutku pravilnika OD;
3. Sprejem novih članov v ZK. Čeprav so nekateri mislili, da je to prvoaprilska šala; sestanek je bil 1. aprila zjutraj ob 8. uri, nadaljeval pa se je 3. aprila popoldne.

Pred organizacijo ZK Skupnih služb so bila zastavljena naslednja bistvena vprašanja:

1. Kako organizacija ZK Skupnih služb politično deluje na svojem območju in kako se njeno delo odraža v OZD in v kolektivu.
 2. Kje se dejansko odražata politično delo in odgovornost posameznih članov ZK — od delovnega mesta, delovnega okolja in v podjetju.
 3. Kakšen je odnos članov do dogajanja v kolektivu in kako posamezni člani in organizacija kot celota reagira na vso problematiko, ki se je v zadnjem obdobju pojavila v delovni skupnosti.
 4. Kako dejansko prihaja do izraza politična dejavnost članov ZK v medsebojnih odnosih, pri delu, pri izvrševanju nalog in zadolžitve, katere sprejemamo na raznih sestankih in posvetih, pa naj si bo to od lastne organizacije, višjih političnih forumov ali od samoupravnih organov.
 5. Kakšno odgovornost imajo vodilni delavci podjetja — člani ZK — do porajajočih se problemov v podjetju; proizvodnje, poslovne politike, sistema nagrajevanja oz. osnutka novega pravilnika o delitvi OD — do politične situacije v podjetju; kaj konkretno predlagajo, da bi se situacija ob vseh navedenih vprašanjih izboljšala, kakšni bodo ukrepi proti tistim, ki neutemeljeno vsepriek obrekujejo, se nekorektno obnašajo, pišejo sovražne parole, zavolgalno kritizirajo odločitve in predloge vodilnih in vodstvenih kadrov, njihovo delo pa podcenjujejo tako, da leze podjetje v propad in da je to odraz naše nesposobnosti, v prvi vrsti politične in strokovno-vodstvene.
- To so nekatera vprašanja, o katerih je potekala odkrita in konkretna razprava v duhu kritične presoje situacije v podjetju, v duhu pisma Izvršnega biroja ZKJ in tov. Tita ter 29. seje CK ZKS.

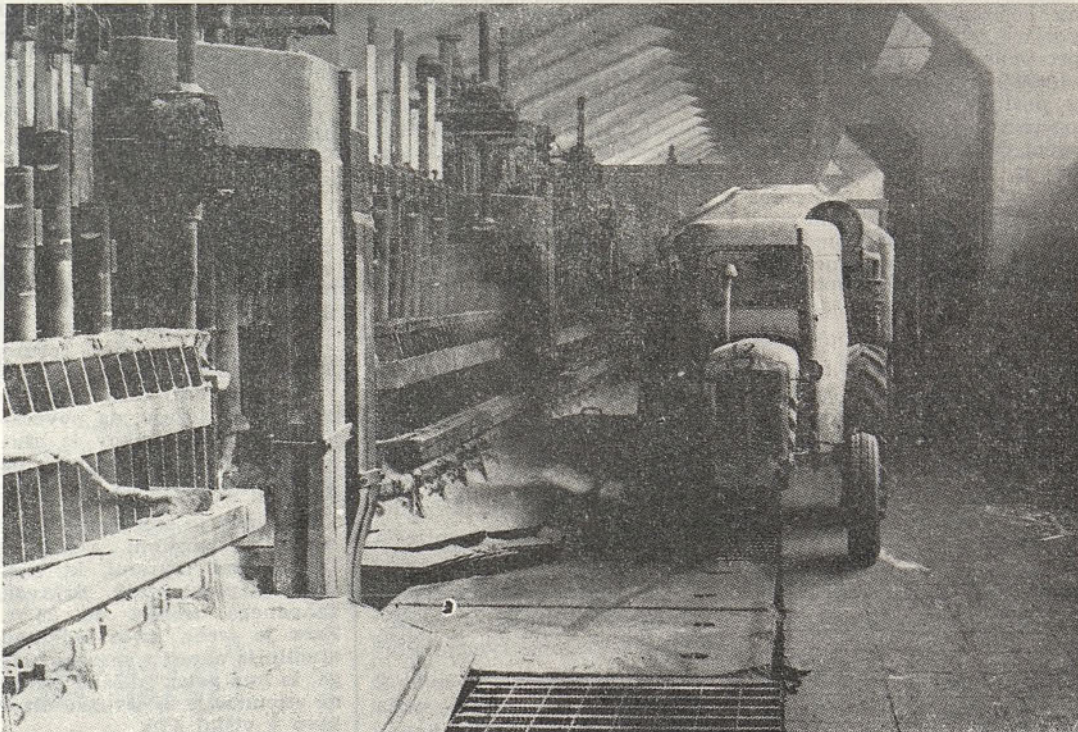
Na podlagi te razprave so bila sprejeta programska načela za bodoče politično delo članov ZK Skupnih služb in s tem povezano — konkretna odgovornost za neizvršene naloge pred organizacijo ZK.

Iz tega se bežno vidi, da je bilo na sestanku govora o perečih problemih v podjetju, da je nujno potrebno, da prideta do izraza samokritičnost in čut odgovornosti vseh članov ZK, pa čeprav niso bili dosedaj

vajeni razprav te vrste.

Pred vsemi člani ZK je odprto vprašanje, ali smo sploh sposobni kot člani ZK v TGA Kidričevo, da najprej naredimo red v svojih vrstah in pri čemno pravilno reševati medsebojne odnose, da vidimo, kje so dejansko problemi, kdo je za to odgovoren pri razreševanju problematike; posebno pa je važno za organizacijo ZK in vsakega člana, da dobi zaupanje s svojim delom, obnašanjem in stališči v svojem delovnem okolju in v kolektivu, med vsemi sodelavci podjetja, ki želijo in zahtevajo, da bo delovni kolektiv dobil ustrežajoče mesto in take ocene, kot mu pri vlaganju lastnih naporov dejansko pripadajo v naši socialistični skupnosti.

Delovnim ljudem v podjetju in ne samo članom ZK kot idejnemu nosilcem, ne more biti vseeno, kaj se dogaja okrog nas, kakšen bo jutrišnji dan tega 1800-članskega kolektiva, kdo ustvarja politično vzdušje v kolektivu, kateri so tisti, ki podcenjujejo ustvarjalno delo posameznih ljudi in jih napeljujejo k nesocialističnim dejanjem.

Nasipavanje glinice

Če bomo jasno povedali, kaj kam spada, nam ne bo težko najti problemov in tudi določiti takšna načela za rešitve, ki bodo v interesu vsakega posameznika, celotnega kolektiva in širše družbene skupnosti.

zadnjega sestanka ZK Skupnih služb?

V prvi vrsti v tem, če izhajamo iz dejanske problematike in če razpravljamo o tistih zadevah, problemih, predlogih in kritičnih ocenah, ki se pojavljajo v kolektivu, da bo

tudi organizacija ZK in njeni člani našli samega sebe v svojih dejavnostih, prav tako tudi ostale družbenopolitične subjektivne sile in politične organizacije pri izvrševanju svojih političnih nalog.

razpravo v kolektivu o določenih načelih, ki so bila sprejeta, da ne bodo posamezniki menili, da so ta le prehodna — brez obveznosti za izvršitev.

Vzemimo primer najbolj aktualnih problemov, katera je

Odpad

Ne želim izražati mnenja posameznikov, kritičnih pripomb pri razreševanju stališč, ki so bila podana na sestanku, bistvo pa je v tem, kakšen je bodoči delovni program in kako ga bodo vsi člani ZK Skupnih služb tudi realizirali.

Zavedam se osebne politične

treba začeti reševati v prvi vrsti:

1. Sestaviti temeljito analizo o javni razpravi o osnutku novega pravilnika o delitvi OD — z vso strokovno in politično dokumentacijo in podati konkretne predloge vodilnih delavcev, kako je možno dejansko uveljaviti novi pravilnik, podati konkretne odgovore na vse pritožbe in pripombe — celotnemu kolektivu.
2. Sestaviti strokovne informacije, poročila in predloge o tem, kako so predvidene konkretne rešitve v zvezi z rekonstrukcijo podjetja, programom razvoja, poslovnimi politiki, možno integracijo; v zvezi s tem je potrebno pripraviti do konca aprila predloge in jih strokovno utemeljiti po vodilnih delavcih — članih ZK; razčistiti, kje je možno ustanoviti TOZD.
3. Člani ZK Skupnih služb so dolžni, preden želijo prekiniti delovno razmerje iz kakršnegakoli razloga, obvestiti organizacijo ZK o dejanskih razlogih, zaradi katerih zapuščajo podjetje.
4. Razna nesoglasja, osebne spore in nekorektno obnašanje med člani ZK je potrebno takoj obravnavati v organizaciji, preden član ZK išče sodno zaščito izven kolektiva.

Poleg navedenih sklepov so bile sprejete tudi posamezne zadolžitve, o katerih bo razpravljala organizacija ZK Skupnih služb: kakšen je politični delovni program sindikata, razne kritične pripombe in komentarji, da je v podjetju nepravno stanje v zvezi z izdajanjem odločb na podlagi sprejetih sklepov samoupravnih organov.

Ali so utemeljene strokovne presoje posameznih strokovnih delavcev v zvezi s tehničnimi izboljšavami v elektrolizi.

O navedeni problematiki bo organizacija ZK Skupnih služb v časovnem razdobju še razpravljala, člani kolektiva in člani ZK pa bodo o tej predmetni zadevi informirani po časopisu »Aluminij« in tudi na sestankih.

To so le načelne informacije, da ne bo nepotrebnih uganj in mnenj, da partija deluje za zaprtimi vrati, njeni člani pa da se izogibajo konkretni odgovornosti in zrelosti presoji dejanske situacije, v kateri je danes delovni kolektiv v TGA.

JOŽE ŠEGULA

Odšli so v zasluženi pokoj

Drugega aprila je bila v sejni sobi tovarniškega zbora sindikata naše tovarne majhna, vendar zelo prisrčna slovesnost. Tega dne se je namreč zbralo kar pet tovarišev iz OZD Glinica, ki so odšli v zasluženi pokoj, da bi sprejeli skromna, toda zaslužena spominska darila, katera jih bodo v bodoče malo spominjala na njihovo dolgoletno življenje v naši delovni skupnosti, v kateri so tako dolgo delali.

Ob navzočnosti predsednika tovarniškega zbora sindikata ANTONA KURELIČA, predsednika OOS Glinice FRANCA MEŠKA IN direktorja OZD Glinice inženira JOŽETA KUZME so se zbrali naslednji tovariši — upokojenci:

Iz obratov Glinica JANEZ LENART, FRANC TOPOLOVEC in JOŽE ROGINA, iz obrata kotlarne pa tovariša ALOJZ ZOREC in JOŽE MURATA.

V prijetni nevezani besedi smo kramljali med seboj; mi smo jim pripovedovali, kako je stanje v podjetju po njihovem odhodu v pokoj, medtem ko so oni nam pripovedovali, kako se počutijo sedaj, ko niso več vezani na delo v tovarni. Marsikaj zanimivega in prisrčnega je bilo izrečeno v tej kratki urici našega srečanja, ki pa je žal, kaj hitro minila.

V kratkem nagovoru jim je

ne odgovornosti v zvezi z obravnavano problematiko, da ni mogoče v kratkih besedah podati popolne informacije. Prepričan sem, da to mora biti odraz bodočega dela članov ZK Skupnih služb in da bomo morali voditi še marsikatero

predsednik OOS OZD Glinica zaželel mnogo sreče in zdravlja v njihovem pokoju, predtem pa se jim zahvalil za ves vložen trud v naši tovarni. Nato so jim bila izročena skromna, vendar zaslužena darila, katera so vsi z veseljem sprejeli in se zanje lepo zahvalili.

Tako predsednik TZS kot tudi direktor OZD Glinica sta jim še enkrat čestitala in jim zaželela mnogo srečnih uric v njihovem pokoju, pri čemer sta izrazila željo, da bi bila naša skupna srečanja tudi v bodoče tako prisrčna in preprosta, kot je bilo to zadnje v podjetju.

(Nadaljevanje na 10. strani)

Vrnitev stroškov za šolanje

Tovariš Tominc meni, da bi moralo podjetje delavcem, ki jim pomaga pri šolanju, določiti rok, v katerem morajo »odslužiti« dobljeno pomoč. Naj povem, da je stvar, ki jo predlaga tovariš Tominc, že dolgo urejena v Pravilniku o izobraževanju in strokovnem izpopolnjevanju. Še več, v tem pravilniku je tudi določilo, ki pravi, da je delavec, kateremu je podjetje dalo pomoč pri šolanju, pa šolanja ni uspešno končal, dolžan prejeti pomoč vrniti podjetju. Zaradi tega so z vsemi, ki pre-

jemajo pomoč pri šolanju, sklenjene ustrezne pogodbe.

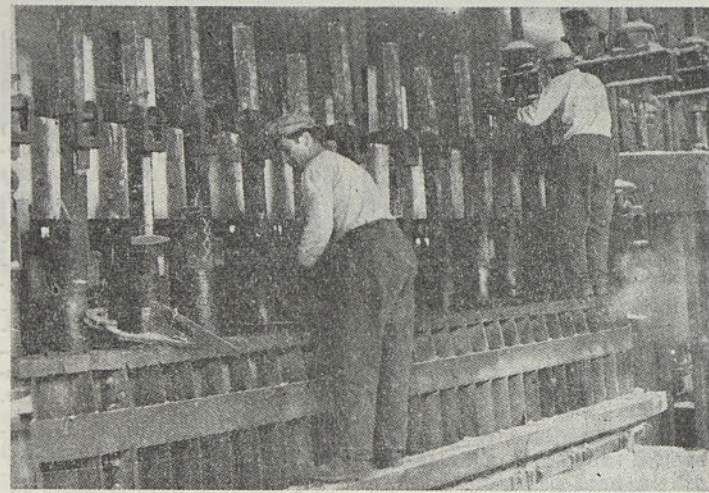
Glede vprašanja o ing. Hrastniku odgovorjam po zastavljenih vprašanjih:

1. Ing. Hrastnik ni hotel podpisati pogodbe, ker je bilo takrat vodstvo podjetja »nepredvidno« in mu je pred podpisom pogodbe izdalo potrdilo o odobreni pomoči pri šolanju.
2. Za sklenitev pogodbe je bila zadolžena kadrovsko-socialna služba, vendar tovariš Hrastnik, kot sem že povedal, pogodbe ni hotel

podpisati, ker mu je pred tem član vodstva Osrednjih služb, tovariš Longhino, podpisal potrdilo o odobreni pomoči pri šolanju.

3. Šolnina za ing. Hrastnika je znašala 7.761,80 din.
4. Podjetje je ing. Hrastnika najprej tožilo za podpis pogodbe in to tožbo dobilo. Sedaj poteka tožba za vrnitev šolnine v celotnem znesku. Prepričan sem, da bo podjetje tudi to tožbo dobilo, tako da bo moral ing. Hrastnik vrniti prejeto pomoč pri šolanju.

Filip DOLINAR

Klinarji

POGLEJMO RESNICI V OČI

naj postane stalna rubrika v našem časopisu!

Že zadnjič sem izrazil svoje zadovoljstvo o takem načinu razčiščevanja določenih problemov oziroma nepojasnjenih vprašanj, kot se je tega lotil tovariš Tominc. Danes predlagam uredniškemu odboru, da v našem časopisu uvede stalno rubriko z naslovom »Poglejmo resnici v oči«, v kateri naj bi objavljali vprašanja in odgovore članov kolektiva. Prepričan sem, da bo (če se bo ta rubrika uveljavila) to velik korak naprej k boljšemu obveščanju kolektiva.

Če bo uredniški odbor ta moj predlog sprejel, bo v začetku seveda zelo težko (ali pa se morda motim?) pridobiti dovolj širok krog članov kolektiva, ki bodo zastavljali vprašanja. Vendar pred to možno oviro ne bi smeli vreči puške v koruzo. Menim, da bi tu morale pomagati tudi družbeno-politične organizacije, ki bi za začetek, v imenu svojih članov zastavile določena vprašanja.

Mogoče bo kdo rekel, da bodo ljudje spraševali stvari, ki ne bodo zanimive za širši krog bralcev; da bodo spraševali le tisti, ki so nagnjeni k nerganju, ki jim nikoli ni nič prav in uživajo, če lahko s svojimi vprašanji komu povzročajo nepotrebno delo; da se bodo vprašanja ponavljala itd.

Mislím, da se vsega tega ni potrebno bati. Kogar določeno vprašanje ne bo zanimalo, ga

pač ne bo bral; nergačev se moramo bati in jih onemogočiti, če govorijo in vnašajo nemir med člane kolektiva, na neformalnih ali slabo organiziranih sestankih, če pa javno vprašujejo ali svoje vprašanje celo napišejo, se jih ni treba bati, saj imamo v kolektivu dovolj resnih in treznih ljudi, ki bodo znali dati svojo sodbo o vprašanju in odgovoru. In slednjič, če se bodo določena vprašanja ponavljala, bo to pomenilo, da ljudje z odgovorom niso bili zadovoljni ali pa si ga niso prebrali. V takem primeru je pač potrebno odgovor izpopolniti oziroma tistega, ki vprašuje, opozoriti, da je bil odgovor na tako vprašanje že objavljen.

Uveljavitev takega načina obveščanja bo odvisna zlasti od vseh, ki bodo na vprašanja odgovarjali. Predvsem mora biti vsak odgovor strpen, vljuden in podprt z dokazi (tistemu, ki vprašuje je potrebno omogočiti tudi vpogled v ustrežno dokumentacijo). Debatá o posameznem vprašanju pa mora trajati tako dolgo, da bo tisti, ki vprašuje, zadovoljen z odgovorom.

Zakaj si prizadevam za tak način obveščanja (ki je, razumljivo, le del v sistemu obveščanja, katerega moramo šele razviti)? Predvsem zato, da bi preprečili širjenje dezinformacij vsaj o vseh pomembnejših zadevah; da bi bil znan in tako tudi odgovoren avtor posamezne informa-

cije; in ker beseda ostane na papirju zapisana tako, da je ni mogoče obračati in razlagati na način, ki je komu v dani situaciji najprikladnejši, kar je v zadnjem času, žal, postala prava »moda« v našem kolektivu.

Od zadnjič sem tovarišu Tomincu ostal dolžan še odgovor na vprašanje, koliko je v ko-

lektiv delavcev, ki imajo višjo kvalifikacijo, kot jo zahteva delovno mesto. Priznati moram, da sem odgovor na to vprašanje zanemaril zato, ker sem menil, da smo z novo sistemizacijo problem delavcev, ki imajo višjo izobrazbo, kot jo zahteva delovno mesto, zadovoljivo rešili. Res je bil ta problem s sistemi-

zacija v glavnem rešen, vendar je bila to le trenutna rešitev. Nekateri člani kolektiva so namreč dokončali šolanje po sprejetju sistemizacije in še niso bili premeščeni na delovna mesta, ki bi jim PO KVALIFIKACIJI »pripadala«. Trenutno število teh članov kolektiva je naslednje:

O Z D	SS na NS	SS na VKV	SS na KV	VKV na KV	KV na PKV
ALUMINIJ	—	—	—	1	1
GLINICA	—	—	—	4	1
VZDRŽEVANJE	—	—	—	3	2
SKUPNE SLUŽBE	1	1	1	—	3
T G A	1	1	1	8	7

Kljub temu, da število delavcev, ki imajo višjo kvalifikacijo, kot jo zahteva njihovo delovno mesto, ni veli-

ko, je potrebno ta problem čimprej urediti in osebno si bom prizadeval, da bo res urejen.

Urejen seveda toliko, kolikor res predstavlja problem. Analiza namreč pokaže, da so med temi delavci nekateri, ki so v podjetje šele prišli in so se zavestno prijavili na delovna mesta, ki zahtevajo nižjo

izobrazbo, ker pač v podjetju trenutno ni potreb po delavcih s tako kvalifikacijo. No, kljub temu bo v skupnih službah ustrezná zaposlitev teh delavcev v doglednem času rešena, prav tako pa tudi v drugih organizacijah združenega dela.

FILIP DOLINAR

S polno zavestjo

(Nadaljevanje s 5. strani)

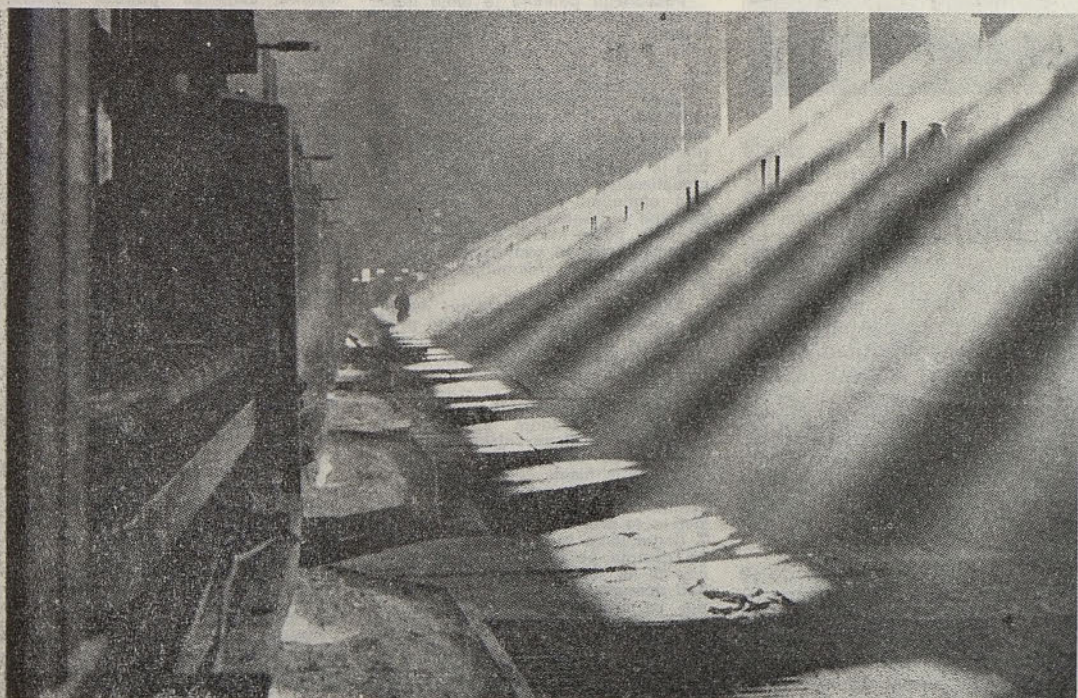
Zelja vodstva sindikata je, da bi se teh predavanj udeležilo po možnosti čimveč članov kolektiva, saj je to enkratna priložnost, da si razširimo svoje znanje in kvalitetneje rešujemo vse sedanje in bodoče probleme.

V tem sestavku so omenjeni le glavni problemi, katere je vodstvo sindikata poskušalo reševati, niso pa omenjeni številni drobni problemi in naloge, ki so se vrstile vsakodnevno. Omenil bom le to, da je sindikat pomagal pri organizaciji proslave 8. marca, da smo skupaj z našimi upokojenci poskušali rešiti problem njihovih prostorov in inven-

tarja, da smo se udeležili posvetovanja Medobčinskega odbora sindikata industrije in rudarstva o novi organizaciji sindikata, da so naši člani kolektiva sodelovali v rekreacijskih tekmovanjih v košarki in smučanju in da je pravkar pred izvršnimi odbori osnovnih organizacij sindikata predlog družbenega sporazuma oz. dogovora o enotni kadrovski politiki; tega je potrebno obdelati, dati pripombe in na koncu tudi sprejeti.

Naloge so obsežne in zahtevne, s pomočjo članstva pa jih bomo lažje in hitreje reševali, zato pričakujemo vaše odgovorno sodelovanje!

VOJO VELIČKOVIČ

Elektroliza B

SKUPINA MLADINCEV IZ NAŠE TOVARNE SE JE PREJŠNJI MESEEC UDELEŽILA ZBORA MLADIH SAMOUPRAVLJAVCEV NA JESENICAH.

Ti zbori so bili organizirani na pobudo RK ZMS po vsej Sloveniji in so zajemali predvsem mladino iz delovnih organizacij po posameznih panogah, kot so določene s samoupravnimi sporazumi.

Na Jesenicah smo potovali skupaj z mladino »Impola« iz Slov. Bistrice. Ker se je obetal lep in mnogo obetajoč dan, je bilo razpoloženje v avtobusu živahno.

Priznati moram, da so se jeseniški mladinci zelo potrudili in nam pripravili izreden sprejem. Posebej so ob tej priložnosti organizirali likovno razstavo in razstavo izdelkov jeseniških srednjih in osnovnih šol; ta razkazuje življenje in delovni utrip železarja.

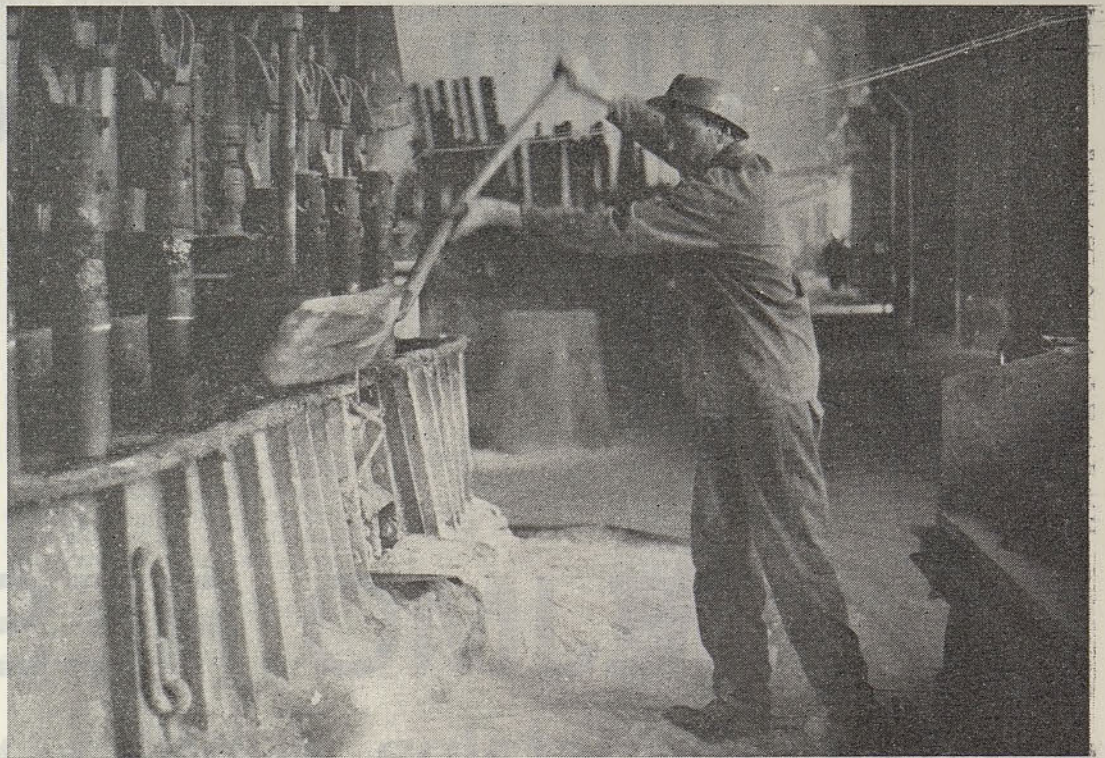
V dvorani delavskega doma smo si pred začetkom zбора lahko ogledali še projekciji dveh filmov, katera je posnel z amatersko kamero njihov član. Filma sta prikazovala

ževati reševanju manjših problemov posameznika in mu ustvarjati možnosti za njihovo reševanje.

4. Za učinkovito delovanje aktivov ZMS v TOZD je potrebno skupno delovanje pri uveljavljanju skupnih najbolj izrazitih in značilnih problemov, predvsem tistih, ki so rešljivi le na nivoju celotne organizacije združenega dela. Dogovarjanje in sklepanje o pomembnih zadevah na nivoju skupne organizacije združenega dela pa nikakor ne sme nadomeščati dogovarjanje in odločanje v aktivih ZMS v TOZD.

5. Organiziranju mladih delavcev v dislociranih obratih moramo posvetiti prav posebno pozornost. Zato moramo organizirati mlade v teh srednjih in samostojnih aktivih ZMS, ne glede na to, ali je ta obrat TOZD ali ne. Njihova aktivnost mora biti v okviru delovanja aktivov ZMS v matični organizaciji združenega dela, kakor tudi v povezovanju s krajem oziroma organizacijo ZMS, v kateri ta aktiv deluje.

6. Za normalno delovanje ZMS v TOZD je nujno, da si

Ročno dodajanje anodne mase

Bili smo na zboru mladih samoupravljalcev Obetajoči sklepi za akcijo

delo v valjarni z naslovom »Ognjena kača« in vzpon jeseniških mladincev na Triglav.

Z uvodnim referatom, ki ga je podal predsednik aktivna železarne o temi »Naloge ZMS pri uveljavljanju delavskih amandmajev«, se je pričelo zborovanje. Sledili so koreferati, katere so podali predstavniki aktivov, sodelujočih na tem zboru. Po diskusiji, ki se je razvila o referatih, je bilo organizirano skupno kosilo, nato pa še ples, kjer se je lahko mladina ob glasbi zabavala, sklenjeno pa je bilo tudi mnogokatero prijateljstvo.

Ob vrnitvi smo imeli še krajši postanek na Bledu.

Ta zbor pa ni imel samo rekreativnega obeležja, temveč naj bi predvsem dal mladim napotke za nadaljnje organiziranje v smislu TOZD. Mislim, da ne bo odveč, če povzamem nekaj sklepov s tega zбора:

1. Dejstvo, da postajajo TOZD temeljna oblika združenega dela, v kateri delavci na oddelkih svojega dela neposredno urejajo svoja medsebojna razmerja in odločajo o ustvarjenem dohodku, nas prepričuje o nujnosti organiziranja aktivov ZMS v TOZD. Z njihovo ustanovitvijo morajo postati osnovna organizacija ZMS v delovnih organizacijah, ki se v organizaciji združenega dela povezuje v aktiv skupne organizacije združenega dela, predvsem z namenom, da skupno uveljavlja in rešuje tiste probleme in uresničuje tiste interese, katere je mogoče smotrno uveljaviti na tem nivoju.

2. Aktivom ZMS je potrebno zagotoviti čimvečjo kreativnost in avtentičnost izraza pri oblikovanju in realizaciji lastnega delovnega programa. Zagotoviti jim je potrebno materialno osnovo in druge pogoje za aktivno delovanje. V odnosu do samoupravnih organov, družbeno-političnih in drugih organizacij naj bo aktiv ZMS v TOZD samostojen.

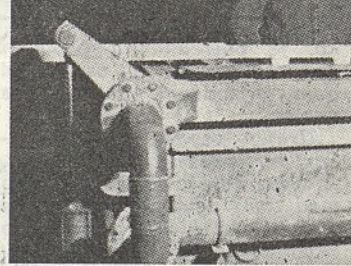
3. Aktivnost mladih, organiziranih v aktivih ZMS v TOZD, naj bo usmerjena predvsem k uveljavljanju njihovih temeljnih interesov. V kar največji meri se mora pribli-

ževati reševanju manjših problemov posameznika in mu ustvarjati možnosti za njihovo reševanje.

4. Za učinkovito delovanje aktivov ZMS v TOZD je potrebno skupno delovanje pri uveljavljanju skupnih najbolj izrazitih in značilnih problemov, predvsem tistih, ki so rešljivi le na nivoju celotne organizacije združenega dela. Dogovarjanje in sklepanje o pomembnih zadevah na nivoju skupne organizacije združenega dela pa nikakor ne sme nadomeščati dogovarjanje in odločanje v aktivih ZMS v TOZD.

5. Organiziranju mladih delavcev v dislociranih obratih moramo posvetiti prav posebno pozornost. Zato moramo organizirati mlade v teh srednjih in samostojnih aktivih ZMS, ne glede na to, ali je ta obrat TOZD ali ne. Njihova aktivnost mora biti v okviru delovanja aktivov ZMS v matični organizaciji združenega dela, kakor tudi v povezovanju s krajem oziroma organizacijo ZMS, v kateri ta aktiv deluje.

6. Za normalno delovanje ZMS v TOZD je nujno, da si

Livar

skupnim prizadevanjem vse družbe. Prispevek mladinskih aktivov v delovnih organizacijah k stabilizaciji gospodarstva naj izhaja iz realnega programa vsakega aktivna posebej in naj se konkretno odraža znotraj delovne organizacije.

10. Delavsko samoupravljanje se v delovnih organizacijah črne in barvne metalurgije prepočasno uveljavlja v praksi, za kar smo mladi tudi delno krivi, saj v teh procesih premalo sodelujemo. Na osnovi priporočil zborov mladih samoupravljalcev bo treba čim-

prej preiti v konkretno akcijo pri uveljavljanju ustavnih dopolnil v praksi in čimprej začeti z reorganizacijo ZMS po TOZD, kar pogojuje večjo učinkovitost, razvejanost in boljše delovanje mladih v organizaciji ZMS v posameznih delovnih organizacijah.

11. Posebno pozornost je treba posvetiti samoupravnim sporazumom, kjer bo treba še posebno aktualizirati integracijske procese in organiziranost podjetij, ki se hočejo združiti. Treba je precizirati odnose med posameznimi združenimi TOZD in dislociranimi obrati.

12. Mladinska organizacija je tudi pomembna šola za samoupravljanje. Zato je borba ZMS kot družbenopolitične organizacije v tem, da vključi v svojo aktivnost čimveč mladih ljudi, ki lahko pomembno

prispevajo k temu, da mladi aktivno in enakovredno sodelujejo v samoupravljanju.

13. Mladina mora tudi v bodoče obdržati svoj mladostni polet in mora razvijati socialistične vrednote, ki so pogoj za uspešno uveljavljanje mladih ljudi v drugih družbenopolitičnih organizacijah, v

delovni organizaciji pa še posebno v Zvezi sindikatov in samoupravnih organih.

14. Podpiramo poziv delavske mladine Slovenije za naš prispevek k stabilizaciji gospodarstva. V akcijo se bomo vključili takoj, ko bo sestavljen program našega prispevanja.

delovni organizaciji pa še posebno v Zvezi sindikatov in samoupravnih organih.

14. Podpiramo poziv delavske mladine Slovenije za naš prispevek k stabilizaciji gospodarstva. V akcijo se bomo vključili takoj, ko bo sestavljen program našega prispevanja.

STANOVANJSKA IZGRADNJA V NAŠEM NASELJU:

400 starih milijonov prihranka

Krajevna skupnost Kidričevo je skupaj z občinskim upravnim organom sklicala predstavnike vseh nosilcev nadaljnje gradnje v naselju z namenom, da bi predhodno pregledali vse zazidalne načrte.

Razpravo je vodil ing. arh. Janez Kreševič, strokovni sodelavec Zavoda za urbanizem Maribor, ki je tudi pooblaščenca organizacija za izdelavo urbanističnih načrtov v naši občini.

V razpravi so sodelovali predstavniki tovarne, šole, stanovanjskega podjetja, kmetijskega kombinata, trgovine, gostinstva, otroškega varstva, AMD, Partizana in krajevne skupnosti. V dveurni razpravi je bilo predlaganih vrsto dopolnitev sedanjega zazidalnega načrta.

V novem zazidalnem načrtu so predvidene cone za šolstvo, šport in rekreacijo, otroško varstvo, preskrbovalni center, individualno stanovanjsko gradnjo, družbeno gradnjo stanovanj in skladišča podjetij.

Posebna pomena je meja industrijskega območja v obsegu potreb tovarne, črpalnic pitne in industrijske vode, prometnice, koridorji za bodoče elektroenergetne objekte, plinovod in ureditev pokopališča.

Načrt za zazidavo prinaša vse funkcionalne prostorske rešitve, katere bo treba skladno s potrebami razvijati in dograjevali. Izhodišče načrta je vsekakor sedanje stanje in racionalizacija bodoče gradnje na našem območju. Ker bodo dopolnitve vnešene v urbanistični načrt kraja, ki bo tako poleg mesta edini imel vso dokumentacijo za svoj razvoj, bom v prihodnji številki »Aluminij« obelodanil ta načrt.

Tokrat bi se ustavil le pri nadaljnji gradnji stanovanj, katera je predvidena v načrtu za delitvijo v cono družbene gradnje stanovanj in v cono individualne gradnje stanovanj.

1. DRUŽBENA GRADNJA STANOVANJ
Družbena gradnja stanovanj je predvidena v stanovanjskih blokih s po šest do osemnajstimi stanovanji in v vrstnih hišah. V prvi fazi bi naj gradili ta stanovanja na nezazidanih zemljiščih med četvorčki, kjer sedaj živi le 44 prebivalcev na ha površine. Z dograditvijo 90 do 140 stanovanj se bo gostota povečala na 80 prebivalcev na ha, kar pa je še vedno daleč pod normativno mestno zazidavo. Gradnja na teh površinah bo za 20 do 30% cenejša, saj ne bo potrebno vlagati sredstev v komunalno opremo, ker je ta povsem že zgrajena in dimenzionirana za tako zazidavo. S tem se bodo zmanjšali stroški po stanovanju za 3 do 4 stare milijone din,

delovni organizaciji pa še posebno v Zvezi sindikatov in samoupravnih organih.

14. Podpiramo poziv delavske mladine Slovenije za naš prispevek k stabilizaciji gospodarstva. V akcijo se bomo vključili takoj, ko bo sestavljen program našega prispevanja.

STANOVANJSKA IZGRADNJA V NAŠEM NASELJU:

400 starih milijonov prihranka

Krajevna skupnost Kidričevo je skupaj z občinskim upravnim organom sklicala predstavnike vseh nosilcev nadaljnje gradnje v naselju z namenom, da bi predhodno pregledali vse zazidalne načrte.

Razpravo je vodil ing. arh. Janez Kreševič, strokovni sodelavec Zavoda za urbanizem Maribor, ki je tudi pooblaščenca organizacija za izdelavo urbanističnih načrtov v naši občini.

V razpravi so sodelovali predstavniki tovarne, šole, stanovanjskega podjetja, kmetijskega kombinata, trgovine, gostinstva, otroškega varstva, AMD, Partizana in krajevne skupnosti. V dveurni razpravi je bilo predlaganih vrsto dopolnitev sedanjega zazidalnega načrta.

V novem zazidalnem načrtu so predvidene cone za šolstvo, šport in rekreacijo, otroško varstvo, preskrbovalni center, individualno stanovanjsko gradnjo, družbeno gradnjo stanovanj in skladišča podjetij.

Posebna pomena je meja industrijskega območja v obsegu potreb tovarne, črpalnic pitne in industrijske vode, prometnice, koridorji za bodoče elektroenergetne objekte, plinovod in ureditev pokopališča.

Načrt za zazidavo prinaša vse funkcionalne prostorske rešitve, katere bo treba skladno s potrebami razvijati in dograjevali. Izhodišče načrta je vsekakor sedanje stanje in racionalizacija bodoče gradnje na našem območju. Ker bodo dopolnitve vnešene v urbanistični načrt kraja, ki bo tako poleg mesta edini imel vso dokumentacijo za svoj razvoj, bom v prihodnji številki »Aluminij« obelodanil ta načrt.

Tokrat bi se ustavil le pri nadaljnji gradnji stanovanj, katera je predvidena v načrtu za delitvijo v cono družbene gradnje stanovanj in v cono individualne gradnje stanovanj.

1. DRUŽBENA GRADNJA STANOVANJ
Družbena gradnja stanovanj je predvidena v stanovanjskih blokih s po šest do osemnajstimi stanovanji in v vrstnih hišah. V prvi fazi bi naj gradili ta stanovanja na nezazidanih zemljiščih med četvorčki, kjer sedaj živi le 44 prebivalcev na ha površine. Z dograditvijo 90 do 140 stanovanj se bo gostota povečala na 80 prebivalcev na ha, kar pa je še vedno daleč pod normativno mestno zazidavo. Gradnja na teh površinah bo za 20 do 30% cenejša, saj ne bo potrebno vlagati sredstev v komunalno opremo, ker je ta povsem že zgrajena in dimenzionirana za tako zazidavo. S tem se bodo zmanjšali stroški po stanovanju za 3 do 4 stare milijone din,

DOSLEDNOST - pogoj za uspešnost širšega družbenega poslanstva našega kolektiva

Koncem februarja so se sestali na rednem sestanku člani osnovne organizacije Zveze komunistov v našem podjetju; razpravljali so o zaključnem računu podjetja za leto 1972 in o osnutku pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, izvolili pa so tudi novega sekretarja OO ZKS v TGA Kidričevo.

Čeprav bom o vsem pisal konkretnije v nadaljevanju, pa naj kar uvodoma omenim le to, da so člani ZK v TGA enoglasno izvolili za novega sekretarja tovariša MAKSA JABLOČNIKA, katerega članom kolektiva prav gotovo ni potrebno posebej predstavljati, ker ga prav vsi zelo dobro poznamo kot izredno aktivnega in marljivega družbenopolitičnega delavca. Prav tako pa naj omenim še to, da je temu sestanku komunistov našega podjetja prisostvoval tudi član CK ZK Slovenije tovariš BRANKO GORJUP.

Sestanek komunistov, ki je trajal domala celih šest ur, je bil zelo buren, živahen in predvsem zelo kritičen in konkreten, saj so vsi, ki so sodelovali v razpravi, hoteli vsekakor prispevati svoj delež k temu, da bi se delo partijske organizacije v našem podjetju v mnogočem izboljšalo in spremenilo.

Predvsem kritično je bilo poudarjeno, da so člani ZK v TGA takoj po Pismu tovariša Tita in izvršnega biroja CK ZKJ sestali dvakrat ali trikrat in sprejeli akcijski program, nato pa spet prehitro pozabili, kaj je njihova naloga in kje je sploh njihovo mesto v kolektivu.

Čeprav je temu v mnogočem krivo vodstvo organizacije, pa nič manjša odgovornost ne pada na vse člane, ki so dopustili vodstvu organizacije, da postaja spet pasivno do vseh dogodkov, ki so v zadnjem času vzniknili v naši delovni skupnosti.

Bivši sekretar OO ZK Milan Nežmah je zaprosil, da bi ga razrešili dolžnosti sekretarja in je navedel kot bistveni vzrok njegovo prezaposlenost na delovnem mestu, kar so tudi potrdili njegovi nadrejeni, vsekakor pa je znano, da so obstajali tudi drugi vzroki, ki so prispevali k temu, da je bivši sekretar podal ostavko, katero je, kot sem že omenil, organizacija tudi sprejela.

Poudarjeno je bilo, da mu ni bila nudena zadostna pomoč in podpora članstva, pa tudi ostalih, ki so ob strani opazovali, kako šepa delo organizacije. Tudi v tem je del resnice, vendar bi naj kot sekretar odločno zahteval od organizacije, da mu pomaga pri delu in da je treba povsod in vedno nastopati enotno, nikakor pa ne osebno. Tudi sedanjí sekretar je poudaril, da mora organizacija delati v skladu s sprejetim akcijskim programom, katerega mora sleherni član ZK dosledno in brezpogojno izvajati, zastopati vse sprejete sklepe in odločitve OO Zveze komunistov v podjetju.

Člani ZK so poslušali izvajanje tovariša MILANA LONGHINE, ki je prisotnim poročal o zaključnem računu za minulo leto. Vse je bilo podano tako, da bi slehernemu članu bilo čimbolj jasno poslovanje v minulemu letu — o ostanke dohodka in o naših perspektivah gospodarjenja v letošnjem letu.

Tudi o tem vprašanju je bilo precej razprave in ob koncu sprejet sklep, da bo o ostanke dohodka ali o razdelitvi takoimenovanega dobička razpravljali in dokončno odločal celotni kolektiv, ki je tega tudi ustvaril.

Vsekakor pa je bila najbolj burna in živahna razprava o osnutku bodočega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov v našem podjetju. Člani so menili, da se vsa zadeva vleče že predolgo časa in da je skrajni čas, da bi novi pravilnik kmalu zagledal beli dan; z njim se naj temeljito seznanijo člani

doživeli še razočaranje, ki je nato nekatere tudi malce iztirilo, kar pa je povsem razumljivo glede na vse informacije, s katerimi so pač razpolagali.

Ko se je v razpravo vključil tudi predstavnik Občinskega komiteja ZKS Ptuj in član CK ZKS BRANKO GORJUP, je sestanek komunistov TGA dobil še vidnejše delovno obelje dogovora komunistov. Tovariš Branko je namreč bil najbolj razočaran nad tem, da osnovna organizacija sploh ni razpravljala o 29. seji CK ZK Slovenije in je zato poudaril, da morajo tudi komunisti

zavedati današnje situacije, kajti časi so tudi za ta kolektiv zelo težki, predvsem še sedaj, ko okrog po državi gradimo velike gigante aluminijске industrije, ki nas potiska v ozadje. Obdržati pa se je mogoče le s skupnimi naporí celotnega kolektiva pri rekonstrukciji elektrolize in glinice, saj je znano, da ogromni kombinati aluminijске industrije s 300 do 500 ali še več tisoč tonami glinice predstavljajo brez dvoma v svetovnem merilu nekaj več kot pa Kidričevo s 120 tisoč tonami, kar je le delček prahu proti drugim.

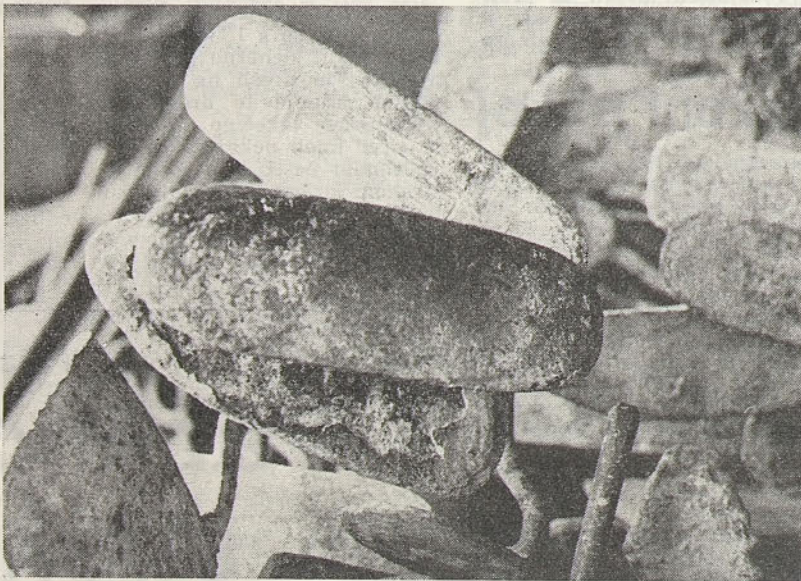
kolektiv resnično zaupanje, toda to le v primeru, če so aktivni, nikakor pa se tega ne da doseči s pasivnostjo, o kateri je slišal na tem sestanku. Precej je govoril tudi o možnostih za združitev z IMPOLOM iz Slovenske Bistrice, ki nam je soroden po proizvodni tehnologiji, kajti v bodočnosti bodo lahko obstajali tisti, ki bodo lahko zapaženo nastopali na svetovnem tržišču.

Tudi tov. Franc Popit je ob svojem nedavnem obisku v Ptuj našemu direktorju menda dejal, da se je treba čimprej dokopati do »ženitve« med nami in Impolom, kajti, kdor se dolgo ženi, se nikoli ne oženi! Zato bo o vsem tem potrebno resnično razmišljati in se čimprej odločiti za tisto, kar je za kolektiv perspektivno, najbolj ugodno in koristno.

Brez dvoma je domala 6 ur trajajoči sestanek komunistov naše tovarne prispeval svoj delež k urejanju in odpravljanju nekaterih najbolj kritičnih problemov, ki so še vedno prisotni in katere bo treba reševati skupno — ob sodelovanju prav slehernega člana naše delovne skupnosti. Naj ne bo med nami resnično nikogar, kateremu bi bilo vseeno, kaj bo z nami jutri in v prihodnje, saj nam res ne more biti vseeno, kakšen bo naš jutrišnji kos kruha — ali bo ta takšen, kot je, ali manjši ali večji! Vsi se borimo za večji kos kruha in boljše gospodarjenje, vendar pa moramo tudi mnogo več prispevati s svojim delom; prav člani ZK morajo biti vedno med prvimi in na čelu vsega pozitivnega.

Prepričani smo, da bo naš novi sekretar skupno z nami kos vsem nalogam in da se bo dosledno zavzemal za izvajanje akcijskega programa.

F.M.

Orodje

delovne skupnosti, dajo svoje predloge in pripombe in ga dokončno tudi sprejmejo, če bodo menili, da je sprejemljiv za ves kolektiv.

Člani OO ZK so odločno obsojali način reševanja problemov v zvezi s pravilnikom; prevladuje mnenje, da je to treba rešiti na povsem samoupravnem načinu, ne pa z rovarjenjem med članstvom. Enako so tudi menili, da bi morali vsi odgovorni vodilni tovariši veliko bolj skrbeti za to, da ne bi prihajalo do takih in podobnih zastojev pri sestavljanju osnutka novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, ker v nasprotnem primeru ne bi prihajalo do raznih neljubih in nezaželenih dogodkov, ki kolektivu veliko bolj škodujejo kot koristijo. Prav zaradi raznih dezinformacij glede delitve točk je prihajalo do raznih negotovanj, kar pa je povsem razumljivo, ker pač člani kolektiva osnutka tega pravilnika niso videli in so pač komentirali vse tisto, kar so slišali z raznih strani, pa če je vse to bilo resnično ali ne.

Za to nosijo nedvomno največji del krivde tisti, ki bi morali skrbeti za to, da bi celoten kolektiv bil o vseh dogajanjih v zvezi z osnutkom pravilnika temeljito in konkretno obveščen. Potem bi prav gotovo bilo danes drugače, kot je. Tudi OO ZK v podjetju kot tudi sindikalna organizacija je vsekakor storila na tem področju mnogo premalo, saj so člani kolektiva največ pričakovali od te strani; končno pa so

v tovarni glinice in aluminija imeti svojo 29. sejo, kot so jo imeli drugi po podjetjih, pa tudi na občinski konferenci ZKS Ptuj, kajti šele takrat bodo lahko mnogo boljše in lažje delali kot pravi komunisti, ki morajo biti vedno in povsod na čelu, ne pa na repu dogodkov. Začutil se je in skušal najti vzroke za slabo dejavnost organizacije ZK v TGA Kidričevo, saj je menil, da je nekoč ta organizacija le delovala nekoliko drugače kot danes. Dejal je, da se sleherni član ZK v naši tovarni mora

Dejal je, da se kolektiv mora resnično zavedati situacije, v kateri je, kajti nihče ne bi rad dočakal trenutka, ko bi morda Kidričevo predstavljalo za ptujsko občino nesrečo, kot je nekoč — pred leti — predstavljalo srečo, saj je dobilo svoj kos kruha precejšnje število družin, katerim prav tako ne more biti vseeno, kaj se bo zgodilo v Kidričevem jutri. Prav zato morajo člani ZK v podjetju biti zares tista sila, ki predstavlja nekaj naprednega in boljšega — za jutrišnji dan — in v katero ima ves

Malica

Naša kri rešuje življenja

Letos poteka dvajset let, odkar smo v Sloveniji konzervirali prve steklenice krvi, zato prav gotovo ni odveč, če se ob tej pomembni obletnici ustavimo pri tej humani akciji, saj imamo tudi v našem kolektivu že precejšnje število sotovarišev, ki že nekaj let dajejo svojo kri, s katero so bila rešena mnoga življenja.

O krvodajalstvu smo sicer v našem tovarniškem glasilu že pisali in tudi vse članke kolektiva seznanili z imeni tistih, ki delajo med nami, so aktivni krvodajalci in so že prejeli za svoje humano dejanje razna odličja, katera jih spominjajo na to, kar so napravili za svoje sotovariše in mnoge neznanne ljudi, katerim so morali rešili dragocena življenja.

Zato prav gotovo ni prav nič odveč, če se tudi danes, ko se spominjamo časov za dvajset

let nazaj, ko je bila konservirana prva steklenica te dragocene življenjske tekočine, malo ustavimo pri začetku krvodajalstva in tako vsaj nekoliko seznanimo ostale člane delovne skupnosti, ki še niso v vrstah krvodajalcev; je pa velika želja, da bi se takih akcij udeleževalo čimveč članov našega kolektiva!

Če bi se hoteli ozreti malce nazaj v zgodovino, bomo kaj hitro lahko ugotovili, da pri nas v Sloveniji vse do leta 1945 nismo imeli transfuzijske ustanove, ki bi organizirala krvodajalstvo, čeprav so v tem času po svetu že imeli zelo dobro organizirano krvodajalstvo. Spomnimo se časov, ko so kri dajali le maloštevilni plačani krvodajalci, dalje so dajali svojo kri za svoje sorodnike, v njihovih primerih pa celo bolniško osebo, ki je tako reševalo mnoga življenja, ki bi sicer drugače ugasnila.

Znano je, da so takoj po končani drugi svetovni vojni odvzeto kri plačevali, da so krvodajalcem dajali za protiuslugo olje in sladkor, kar je v tistih časih bilo seveda ze-

lo dragoceno darilo. Krvodajalci so za dano kri dobivali razne nakaznice in denar, kar pomeni, da so kri plačevali. Razumljivo, tedaj se je število krvodajalcev večalo, pa tudi potrebe bolnišnic so bile iz dneva v dan večje, saj so morali celo težje in zahtevnejše operacije odlagati na tiste dni, ko je bilo dovolj krvi na razpolago. To pa je tudi vse večje bolnišnice v Sloveniji privedlo do tega, da so ustanovile lastne transfuzijske oddelke, da bi si tako zagotovile zadostne količine krvi, katero so pač nujno potrebovale. Povsem razumljivo, da so se kaj hitro pokazale tudi negativne strani plačevanja odvzete krvi, saj so to mnogi pričeli izkoriščati na ta način, da so vsak mesec dajali kri v drugih bolnišnicah, ker jih je pri vsem tem vodila le ena sama misel: denar, pri tem pa so pozabljali na humanost, ki je takrat mnogim kaj malo pomenila. In prav v tistem času se je že porajala misel o tem, da bi prešli na prostovoljno dajanje krvi, katerega ne bi več plačevali. Tako je tudi prišlo do tega, da so s 1. januarjem 1953 ukinili sleherni plačevanje krvi in prešli na prostovoljno dajanje te dragocene življenjske tekočine. Takrat so sicer imeli nekaj zalog krvi, vendar pa so kljub temu s strahom pričakovali, kako se bo vse to obneslo; bili so v strahu, kaj bo, če bi se število krvodajalcev hitro zmanjšalo.

Toda pokazalo se je, da je bil tudi ta strah odveč. Hitro so se pokazali sadovi take zamisli in tudi v naslednjih dvajsetih letih, pa vse do danes — kot popolnoma humani in pravilni.

Tako v letošnjem letu, ko praznujemo dvajsetletnico krvodajalstva na Slovenskem, lahko že ponosno ugotovljamo, da število prostovoljnih krvodajalcev rase iz dneva v dan in da vse večje število delavcev in kmetov spoznava, kaj pomeni darovana kri za marsikateri težki ponesrečenca ali za novorojeno bitje.

KRI DAJEMO DANES — MORDA JO BOMO ŽE JUTRI POTREBOVALI SAMI!

To je brez dvoma moto slehernega našega krvodajalca, ki se svojega humanega poslanstva prav gotovo zaveda in želi, da bi njemu sledili tudi mnogi člani kolektiva, ki se do danes zaradi kakršnega koli vzroka še niso vključili v humanost te vrste.

Nedvomno bi se mi vsi morali zavedati tega, da darovana kri lahko reši marsikatero življenje in da se prav tako lahko pripeti, da bo tudi nam ali našim najdražjim prej ali slej potrebna ta življenjska tekočina. Zato nas mora voditi edina misel, ki bi se naj glasila nekako takole: »Če si človek, moraš biti human, ker v

nesreči je človek odvisen od človeka in mu zato moraš pomagati.«

Naše podjetje sodi med velika podjetja v ptujski občini in čeravno imamo v naši sredini že mnogo krvodajalcev, smo še vedno med tistimi, ki še radi pričakujemo, da nam bo nekdo pomagal v nesreči, ko pa smo enkrat zdravi, pa kaj hitro spet pozabimo, da smo tudi mi ostali nekaj dolžni drugim. Z našo krvjo so reševana dragocena življenja, kajti vedeti moramo, da samo kri lahko nadomesti kri, a prav noben preпарат ali podobno.

Vsi tisti, ki so že dajali kri in jo še dajejo, bodo lahko potrdili, da se nikomur ni treba bati nikakršnih bolečin, katerih praktično pri tem ni. Želja mnogih, ki se ukvarjajo s krvodajalstvom v naši delovni skupnosti, je, da bi se število aktivnih krvodajalcev povečalo in na bi se naš kolektiv tudi v tej humani akciji premaknil z mrtve točke in se približal tistim, kjer danes že domala vsi zaposleni dajejo svojo kri za vsakodnevne potrebe naših bolnišnic.

Dvajsetletnico krvodajalstva na Slovenskem bomo prav gotovo proslavili najbolj ustvarjalno s tem, če se naš bo kar največ vključilo v vrste aktivnih krvodajalcev!

fm

Odšli so v zasluženi pokoj

(Nadaljevanje s 6. strani)

Odločil sem se, da ob tej priložnosti pokramljam malo več s tovarišem JOŽETOM MURATO, ki je bil 18 let neprekinjeno zaposlen kot VKV kurjač na visokotlačnih parnih kotlih v kotlarni.

Jože Rogina, OZD Glinica

Dejal mi je, da se je s težkim srcem ločil od svojega kotla in od svojih delovnih tovarišev, s katerimi je toliko let skupno prebil na delovnem mestu.

Jože se je rodil 15. marca 1917 v Vrhniku; svoja mlada otroška leta je preživel v neprestanji želji po tistem, kar je

pozneje tudi dosegel in upravljal vse do odhoda v zasluženi pokoj. Nedvomno Jožeta poznajo vsi tovariši iz OZD Glinica, vsekakor pa iz kotlarne, predvsem še iz druge izmene, saj je vedno nasmehjan in dobre volje vestno in odgovorno opravljal svojo zahtevno nalogo. Ob koncu mi je še dejal, da se v imenu vseh, ki so tega dne sprejeli darila, prisrčno zahvaljuje sindikatu za izkazano pozornost, najbolj pa se zahvaljuje vsem svojim sodelavcem iz kotlarne — predvsem iz druge izmene, ki so mu ob odhodu kupili prelepo spominsko darilo kot trajen spomin na tovarštvo v tovarni. Želi jim mnogo nadaljnjih uspehov pri izvrševanju službene dolžnosti v prid vsega kolektiva. Prav tako želi, da bi trdne prijateljske vezi ostale tudi v bodoče, da bi se še večkrat kje sestali in se kaj pomenili o življenju enih in drugih.

Prav tako, ob koncu, še enkrat: vsi iz OZD Glinica želimo omenjenim tovarišem mnogo zdravja pri uživanju zaslužnega pokoja, predvsem še to, da bi mnogo let uživali dobrine, za katere so v preteklosti toliko žrtvovali. Hvala jim za vse, kar so prispevali, ob koncu leta pa spet na svidenje na srečanju upokojencev ob našem tovarniškem prazniku!

F. Meško

Tovariš Jože Murata s svojimi sodelavci ob slovesu — ob odhodu v pokoj!

Pojasnilo k članku:

„Vabimo tovarniške strokovnjake“

V Aluminiju šte. 2 za februar 1973 je bil objavljen članek pod naslovom »Vabimo tovarniške strokovnjake«, v katerem pisec članka AT omenja začetni požar 16. oktobra 1972 v skladišču vnetljivih tekočin.

Res, da je prišlo pri prelivanju benzina iz nepojasnjene vzroka do požara, toda zakaj iz nepojasnjene vzroka, saj je vendar bilo pozneje tam več raznih komisij, pa tudi požarnovarnostni inšpektor pri SO Ptuj.

Naloge teh komisij so bile, da raziščejo vzrok za požar in da predpišejo ustrezno manipuliranje z gorljivimi tekočinami. S tem bi bil skladiščnik seznanjen in bi se lahko v bodoče izognil podobnim primerom. Te komisije niso ugotovile vzroka požara. Še do danes nam ni nihče predpisal manipuliranja z gorljivimi tekočinami. Edino, kar smo zamenjali, je to, da sedaj uporabljamo lijak in vedro iz PVC materiala, prej pa iz pločevine. Tudi glede PVC lijaka in vedra so različna mnenja.

Tudi to je bilo res, da je bilo navzočih več ljudi, ki so dogodek opazovali, vendar tega ne razumem, kaj so mislili gasilci, ker sta bila usodnega dne v službi kar dva poveljnika gasilskega društva, gasilski častnik, gasilski tehnik v omenjenem članku vpisan pod šte. 2 in vodnik voda, gasilski podčastnik, vpisan pod šte. 9. Zakaj tudi ta dva nista

pokazala večje požrtnostnosti in sodelovanja pri gašenju tega požara? Bil sem prisoten, ko je tov. Gerečnik dovolj jasno javil, da je v skladišču benzina požar; vsem gasilcem je dobro znano, kakšna sredstva so tam za gašenje požara, zakaj se je takrat pripeljal s kolesom gasilec, vpisan pod šte. 9 na kraj požara na ogled in se takoj vrnil nazaj proti upravi, zakaj ni sodeloval pri gašenju požara, saj to je njegovo delo in poklic.

V takih primerih in na takšnih vnetljivih mestih so sekunde dragocene, minute pa sploh, da ne mislimo na to, kakšne so nadaljnje nevarnosti. V tem primeru se poklicni gasilci niso zavedali svoje dolžnosti, kako se bodo potem še drugi?

Pisec članka AT tudi naveda, da nimam za to potrebne kvalifikacije iz požarne preventive. Res nisem gasilec, pa kljub temu, da sem bil opečten po obrazu in roki, sem vendarle po svojih močeh še sodeloval pri gašenju požara. Takoj, ko sem videl, da z aparati T 15 ne bomo mogli gasiti, sem vzela azbestni prt, za katerega sem od prisotnih vedel samo jaz, ga dal tovarišu, naj ga vrže na balon, nakar se je požarna nevarnost zmanjšala za okrog 80%. Sele na interven-

cijo dr. Žlebnika in medicinske sestre Rotvajnovce, katera sta prišla po mene, sem zapustil skladišče in kraj požara.

Ni zakona, da morajo na takih delovnih mestih biti gasilci, vendar je vsak delavec na takem delovnem mestu predhodno poučen glede požarne varnosti. Zato naj bo v bodoče vsak pisec člankov seznanjen do podrobnosti z dogodkom.

Ob požaru so ugotovili, da dva gasilna aparata ne ustrezata svojemu namenu. Takoj smo jih naročili in tudi nabavili. Gasilci so jih odpeljali in še danes jih niso namestili na svoja mesta, kljub večkratni intervenciji vodje skladišča. Vprašujem se, kdo bo odgovoren, če se bo kaj podobnega zgodilo, pa ne bo na razpolago gasilnih aparatov?

Menim, da če ni ugotovljen vzrok požara, da zanj nisem odgovoren. Če je potrebna na tem delovnem mestu drugačna izobrazba, naj bo to urejeno s sistemizacijo delovnih mest in naj bosta predpisana profil in vrsta izobrazbe; če pa je potrebno znanje, naj to uredi izobraževalni center.

Da je bil požar tako hitro omejen in pogašen, se lahko zahvalite moji požrtnostnosti.

Janez Merc

16 tekmovalcev, 7 uvrščjenih

Sindikata našega podjetja, oziroma komisija za kulturo, šport in rekreacijo je organizirala prvi zimski izlet in prvo smučarsko tekmovanje na Mali Kopi na Pohorju z željo, da bi tudi ta zvrst rekreacije, v kateri je doslej vladalo popolno mrtvilo, oživila.

Izleta se je udeležilo 57 članov kolektiva, po tekmovalni smučarski progi pa se je spustilo 16 tekmovalcev, ki so se borili za prvo prvenstveno loroviko naše tovarne.

Dobro razpoložene in naložene z vso mogočo opremo, nas je avtobus zjutraj ob 6. uri odpeljal iz v meglo še zavitega Ptujja proti Kidričevem. Tuhaj smo se ustavili, kjer so vstopili še ostali prijavljeni in neprijavljeni izletniki. V avtobusu nas je bilo toliko, da so nekateri morali stati, toda kljub temu smo bili vsi zadovoljni, saj nismo pustili nobenega doma.

Pot nas je vodila skozi idilično Dravsko dolino in kraje, kjer so naše »tovarne elektrike«: Falo, Ožbalt, Vuhred, Vuženico, Dravograd. Ob prijetni muziki, kramljanju in veselju »štewardesa« (Aci) nam je potovalni čas hitro tekel. V Slovenj Gradcu smo zavili na pohorsko pot, avtobus pa se je po njej težko prebijal. Gozdna cesta je dokaj dobro vzdrževana in brez posebnih težav smo prispeli ob 9. uri k »Partizanki« na Mali Kopi. To je planinska kočja, katere lastnik je GG (gozdno gospodarstvo) Slovenj Gradec, je lepo urejena in dobro založena z jedili in pijačami, največja prednost pa je v tem, ker je na taki legi, da je dostopna z avtomobili tako, da že pri koči lahko natakneš smuči na noge in se odpelješ smučarskim dogodivščinam naproti. Ta prednost pa je danes že domala odločujoča, kajti minili so časi, ko so morali do smučišča odpeščitati po 10 km ali več. V zdajšnjem trenutku moramo imeti vse kar pred nosom!

Po že določenem dnevnem redu so se nekateri pričeli smučati, nekateri so se odpravili do brunarice, kjer so s pridom poizkušali, če so pijače na višini 1200 m ravno take, kot v dolini, za proge zadolženi pa so na četu z dr. Hinkom urejali dokončno obliko tekmovalne steze. Naš doktor je na pohorski strmini postavil zanke in pasti za tekmovalce; te so dejale toliko težav nastopajočim.

Otroci in ostali so se vmes smučali, nekateri pa so peščili kot naš Fef, ki je na lastnih nogah, brez pomoči vlečnice (ta mu je vozila nad glavo), prepeščili 1400 m dolgo strmo progto. Za to pot je potreboval dokaj časa — (menda 2 uri), nakar se je po tem naporu »okrepčal« in očitvidci pravijo, da nam ga je domala vzelo. Dragi Fef, drugič pa rajši po strmini navzdol in z vlečnico s smučmi na nogah navzgor, kajti to je neprilmerno

laže — to, kar so takoj »pogruntali« naši vrli otroci. Zaradi te tako naporene ture je še na start zamudil, tako kot sodnik Jože s Tokl-Vokljem. Njega pa je pohorsko sonce tako prevzelo, da si je poiskal primerno mesto, si iz »dilca« napravil ležišče, se sončil in se vključil s svojim Vokljem in v spokojnem miru poslušal sveže novice s tekmovalne proge.

Ko smo vse lepo naredili, je glavni sodnik Milan razporedil svoje ljudi — Vido, Stefko, Tejo in Valterja na določena mesta, jih opremil z aparati in štoparicami, ki so pozneje nekemu tako zagrenile planirane tepe trenutke; in s tem se je tekma lahko začela.

Na startu 1. smučarskih tekem naše tovarne se je zbralo 16 tekmovalcev, ki so dobili naslednje startne številke:

1. Slavko Janžekovič, 2. Janko Meglič, 3. Aco Vuletič, 4. Milan Nežmah, 5. Peter Rădulovič, 6. Lădăslav Fajt, 7. Stanko Meglič, 8. Sergej Pavličev, 9. Janko Prejac, 10. Janez Blaž, 11. Boris Gajzer, 12. Henrik Ziebnik, 13. Peter Kropiec, 14. Mišo Kovač, 15. Jože Špicar, 16. Srečko Murata.

Tekmovanje je potekalo v sproščenem tekmovalnem vzdušju. Mnogi med tekmovalci so pogrnili v sneg ali pa izpustili postavljena vrata, tako da ni bilo uvrščenih v zaključno listo.

- Končni rezultati so naslednji:
1. Peter Rădulovič	čas 29,5 sek.
2. Henrik Ziebnik	čas 33,1 sek.
3. Sergej Pavličev	čas 33,2 sek.
4. Stanko Meglič	čas 40,4 sek.
5. Janko Meglič	čas 49,5 sek.
6. Žakula	čas 60,0 sek.
7. Jože Špicar	čas 65,0 sek.

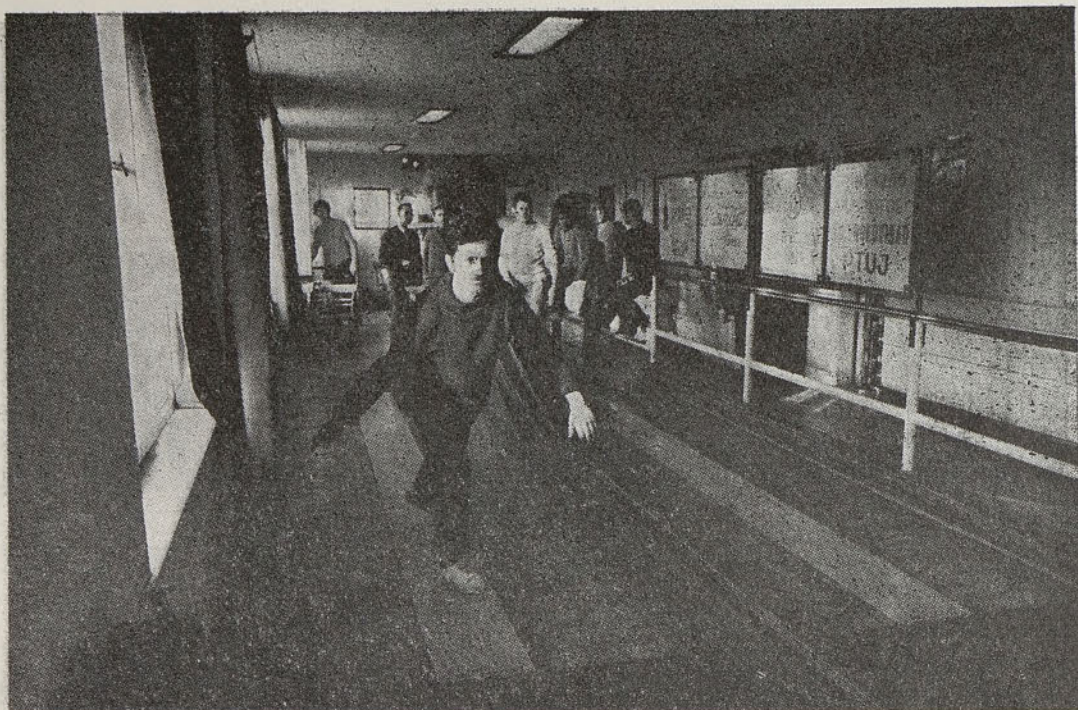
Sodniki: Milan Zupanc, Valter Skacej, Vida Stiplovšek, Štefka Zupanc, Teja Mesarič.

Po končanem tekmovalstvu so se tudi naši sodniki podali iz svoje globeli na pot h koči. Pravijo, da je bila pot naporna in dolga, le »doktorju Rossiju« nekoliko lažja, saj je imel pred seboj prijetno vabo — pozibavoče se ženske obline.

Ob 16.30 smo zapustili našo postojanko in okoli 20. ure prispeli prijetno utrujeni domov.

Naj zaključim: Preživeli smo nekaj prijetnih uric, z mislimi pa smo bili daleč od pravilnika, točk in podobnih tovarniških in privatnih težav. K naslednjemu takim izletu vas zopet vabimo, pojdite z nami — ne bo vam žal!

RP

Najboljši kegljač v letu 1972 je bil tov. Vanč Mesarič

Rekreacijsko društvo da aline?

Svoje razmišljanje bi začel nekoteno menavarno. Kljub temu, da je snov, katero bom skušal obdelati, v bistvu zelo, zelo resna, me spominja na odsko igrto in zato jo tudi tako začejam.

SLIKA — PRVA:

Ambient vsakodnevni. Mesto dogodkov — prostor obrata družbene prehrane ali točilnica »Market« v Kidričevem. Prostor, izpolnjen s cigaretim dimom in vonjem po zatozlem zraku. Mize v poltemi založene s steklenicami in kozarci, okrog mize sedijo ljudje različnih starostnih dob, od 14-letnega dečka do upokojenja. Nekateri pijejo in kartajo, drugi samo kartajo ali opazujejo »kvartopirski ognjemet« za mizo. Letni čas — katerikoli; enako pozimi in v poletju, nespremenjeno pomladi in v deževnih jesenskih dneh.

SLIKA — DRUGA:

Stanovanje. Katerokoli ali domala katerokoli. Dnevna soba opremljena več ali manj kot druge in seveda s televizorjem. Udobno zleknjeni v udobnem stolu ali na ležalniku člani družine napeto opazujejo dogodka na malem zaslonu. V nekaterih primerih je v bližini roke kakšno pozivilo — kava ali pijača, alkoholna ali nealkoholna.

SLIKA — TRETJA:

Dirka! Tekmovanje! Kaj? Kje? Kako? Dirka za standardom — v glavnem individualnim. Tekmovanje v tej disciplini. Mesta dogodkov različna; kabine in delovne sobe, gradbišča in podobno. Takoj po rednem »sihtu« za

delovno mizo (privatno) ali na »parcelo«! Privarčevati vsaki trenutek, kajti, če je topla malica v tovarni, je čas za kosilo doma — izgubljen čas; to je miselnost velikega števila akterjev te tragikomedije.

SLIKA — CETRTA:

Pomožno igrišče NK »Aluminij« prosto in na razpolago. Tereni za tenis, igrišče za odbojko. Na drugem koncu Kidričevega bazen in igrišče za odbojko, rusko kegljišče in prostor, prostor, prostor... svoboden in neizkoriščen... Gozd ob bazenu, »šoder« jama, možnosti za »trim« stezo...

SLIKA — PETA:

Mesta dogodkov — ambulantni prostori, zdravstvene ustanove, stanovanja in hišna nega, delovna mesta — pisarna ali obrati. Spremljajoči dogodki — nerazpoloženi, razdražljivost, poklice ali druge bolezni, verbalni ali celo fizični dueli.

Verjetno je že teh pet odrskih slik pritegnilo nekatere k razmišljanju.

V današnjem razgibanem času preveč dirkamo za čimboljšim standardom, živimo za danes in pozabljamo na jutri. Zadolvoljumo se z lažno zabavo, katero nam nudijo gostilna, karte, cigarete... Pozitiven in pomemben medij — TV ekran; kljub mnogemu dobremu nas nehoti tudi kaznuje. Naše življenje je vse preveč v zaprtih prostorih in pri delih, ki lahko človeku le škodujejo, če so preveč dozirana.

Enkrat v preteklosti sem že pisal o rekreaciji in njeni pomembnosti in se ne bi rad ponavljaj. Napisal bi le en zaključek:

»Manjše izpostavljanje poklicnim in drugim boleznim, boljša kondicija, visoka psihofizična pripravljenost, večji učinek na delovnem mestu in ne na koncu pripravljenost na vseljudski odpor — to so rezultati organizirane in široko zastavljene rekreacije.«

Da bi to dosegli, je nujno potrebno organizirati rekreacijsko društvo, ki bi delovalo pri sindikatu tovarne. To društvo se ne bi omejilo le na tekmovanja in posamezne športne panoge, ampak bi uveljavljalo širok spekter rekreiranja.

Nanizal bom nekaj svojih misli, kako naj bi se razvijala rekreacija, in bi bil prav vesel, če bi se bralci oglasili s svojimi predlogi, dopolnili in kritikami, tako pa pripomogli k formiranju rekreacijskega društva.

Rekreacijsko društvo mora biti zelo razvejano in imeti mora niz sekcij. Tako bo lahko angažiralo čimvečje število članov kolektiva. Ne smemo ostati pri tem, kar že danes

imamo manj ali več razgibano, ampak se moramo potruditi, da bi z novimi sekcijami pritegnili v društvo večino članov kolektiva.

Odbojkarska, namiznoteniška, košarkarska, rokometna in nogometna sekcija že združujejo lepo število ljudi, kar pa je glede na številčnost kolektiva še vedno premalo. Ob ponedeljkih in četrkih se bere v dvorani in kletnih prostorih osnovne šole tudi do 55 članov kolektiva, ki v enainpolurnih »treningih« iščejo razvedrilo in razbremenitev po osemurnem manj ali več napornem delu. Seveda moramo število razdeliti na dva dela in tako dobimo število 30 ljudi, ki se v zimskem času organizirano rekreirajo, kar je seveda v primerjavi z (več kot 1800 zaposlenimi zelo malo). To število se ob toplejših dneh seveda nekoliko poveča, vendar število za rekreacijo se ukvarjajočih nikdar ne presega števila 70. Omenjenim sekcijam bi dodal še naslednje: teniško, smučarsko in sankarsko, planinsko, pavalno, sekcijo za nabiranje gob itd. Za vse omenjene sekcije imamo vse ali domala vse, kar je potrebno — tudi revkizite — in zato mislim, da bi te sekcije lahko zaživel in privabile večje število članov kolektiva.

V bližnji prihodnosti bi lahko organizirali enodnevnne izlete v naravo z nabiranjem gob. To bi bilo prvo tekmovanje — posamezno ali v skupinah s tremi člani. Zmagovalci bi mogoče sprejeli tudi simbolično nagrado, vsi udeleženci pa bi pridobili ogromno s takšnim izletom. En dan v naravi, na zraku, ki ni onesnažen s prahom iz tovarne, izpušnimi plini avtomobilov ali podobnem, bi imel učinek, katerega se marsikdo verjetno še ne zaveda. Sočasno je to prilžnost, da se kompletno mišičevje razgiba in spremeni vsakodnevni ritem življenja.

Boljšje bi mogli koristiti tudi bazen v naselju, gozdove okrog naselja — za sprehode in tekmovanje v hoji in teku. Vse to so možnosti, katere nazkazujem, morale bi pa biti upoštewane pri formiranju rekreacijskega društva.

Zelo bi me veselilo, verjame, tudi komisijo za šport, kulturo in rekreacijo pri sindikatu, če bi svoje predloge, pripombe in misli v zvezi s formiranjem rekreacijskega društva naslovili tej komisiji in ji tako olajšali delo.

VOJO VELIČKOVIČ

Zavohala je

»Samo poglej, mucko, kako se mi prilizuje!«
»Najbrž je zavohala, da imaš mačka...«

Naselje

Na seji KO Naselja I in Sveta KS ter po obravnavanju na zboru volivcev in zboru občanov Naselja I je bil sprejet

DELOVNI PROGRAM za uvedbo krajevnega samoprispevka v Naselju I Kidričevo

Dopolnjen osnutek programa —po razpravah — je naslednji:

	Skupna vredn.	Iz samopr.
1. Sofinansiranje prizidka jasli in vrtca za okrog 40 otrok	400.000.—	100.000.—
2. Sofinansiranje ceste Grad — ob četvorčkih — do ceste Ptuj — Pragersko (10.000 m ²)	450.000.—	100.000.—
3. Priprava projektov za izgradnjo skupne kurilnice (s sodelovanjem SP Ptuj) za obstoječe bloke, ki že imajo centralno kurjavo in za priključke ostalih blokov (četvorčki)	50.000.—	25.000.—
4. Priprava projektov in sofinansiranje ureditve prostorov in dejavnosti družbenih organizacij (SZDL, mladina, upokojenci, Partizan - kegljišče, DPD »Svoboda« — knjižnica, kino dvorana)	360.000.—	180.000.—
5. Obnova asfaltnih prevlek na vseh dostopnih cestah ob stanovanjskih blokih (8.000 m ²) in do šole	210.000.—	100.000.—
6. Ureditev parka pred osnovno šolo	30.000.—	20.000.—
7. Dopolnitev otroških igrišč in izgradnja TRIM stez	50.000.—	50.000.—
8. Ureditev javne razsvetljave ob cesti zdravstveni dom — glavna cesta in ob četvorčkih, z odcepom do stadióna	55.000.—	25.000.—
SKUPAJ din	1.605.000.—	600.000.—

Skupna sredstva krajevnega samoprispevka bodo v 5. letih zbrana v znesku 600.000 din po naslednjih prispevnih stopnjah:

- 1,0% od pokojnin nad 1.000 din
 - 1,0% od neto OD zaposlenih
 - 2,0% od čistega dohodka obrtnikov
 - 3,0% od katastrskega dohodka kmetijskih zavezancev
- Ce bodo zbrana večja sredstva, bodo ta uporabljena za ureditev zelenic pri stanovanjskih blokih in za splošne potrebe organov krajevne skupnosti (civilna zaščita, socialni sklad i.d.r.)
- Za izvedbo referenduma je zadolžen Krajevni odbor Naselja I, katerega sestavljajo vsi predsedniki hišnih svetov.
- Za kontrolo nad uporabo sredstev samoprispevka je bil izvoljen na zboru občanov kontrolni odbor v sestavi:

1. MILAN MAGDIČ, predsednik KO SZDL iz Kidričevega 5
2. MARIJA VISENJAK, gospodinja iz Kidričevega 3
3. FRANC BRGLEZ, upokojenec iz Kidričevega 1
4. STANE HOJAK, tehnik v TGA, iz Kidričevega 8
5. STANKO KOVAČEC, delavec v TGA, iz Kidričevega 3
6. JOŽE SRPČIČ, upokojenec iz Kidričevega 7
7. JANEZ SRŠEN, delavec v TGA, iz Kidričevega št. 21
8. VOJO VELIČKOVIČ, tehnik v TGA, iz Kidričevega št. 26/a
9. DOMINIK RUMEŽ, delavec v TGA, iz Kidričevega št. 34

O porabi sredstev bo sestavljen zaključni račun. Sklep o uvedbi krajevnega samoprispevka in zaključni račun morata biti objavljena v Uradnem glasilu občine Ptuj.

Kidričevo, 10. aprila 1973

Predsednik sveta KS:
Anton Kosí, I.r.

Naš samoprispevek

BO V NAŠO IN SKUPNO KORIST —
TUDI MLAJŠIH GENERACIJ!

V delovnem programu Krajevne skupnosti za leto 1972, katerega so obravnavali zbori volivcev 13. marca 1972 in ga je sprejel svet KS, je zapisano, da bo krajevni odbor naselja I po konstituiranju najprej zbral predloge in pripravil program za uvedbo krajevnega samoprispevka. Na podlagi predlogov občanov, družbeno-političnih in drugih organizacij je sestavil osnutek programa, katerega so 21. marca in 3. aprila 1973 po vsestranski razpravi, kot predlog, obravnavali še zbori občanov v tem naselju.

Samoprispevek je politično-ekonomska akcija, ki je zajela domala vse kraje Slovenije. Če hoče odbor naselja I izvesti svoj program, se mora zavedati, da je njegova realizacija odvisna od uspeha referenduma.

Po novem zakonu ni možno več graditi objektov brez 100% zagotovljenih sredstev. Program naselja pa je nujno potrebno izvesti, ker bodo sicer nastali problemi in velika škoda — za nas in naselje.

Vemo, da je naše gospodarstvo močno obremenjeno z različni dajatvami (bolnišnice, zavarovanje kmetov, za nerazvitost itd.), tako tudi TGA; zato ne moremo pričakovati večje pomoči za naše naselje, če ne bomo pripravljeni sami prispevati za razvoj našega kraja. Vsi vemo tudi, da je naš žep močno načet. Toda v primeru, da referendum ne bo uspel, se pravi, da ne bo uspela realizacija programa, tudi ne bo zagotovljenih delnih sredstev, na račun katerih bi zbrali še ostala potrebna in bodo tako nastali še večji stroški za naš žep kot z uvedbo samoprispevka.

Vsi smo vedno pripravljeno dajati za razne solidarnostne akcije, to je lepo in humano, zavedati pa se moramo, da je tudi izvedba tega programa nujna potrebna akcija, ker bo v nasprotju primeru kraj močno zaostal in ne bo imel nobene perspektive.

Ze dograjeni objekti in objekti v izgradnji ne bodo služili svojemu namenu, ker se ne bodo izplačali, če se kraj ne bo razvil do take meje, da bo privlačil tudi za tiste, ki ga sedaj zapuščajo v panju, da jim drugi kraji nudijo več. V primeru, da nam uspe zadržati te, ki načrtujejo svoj odhod in da bomo pripravljeni še ostale, ki bi zaradi uredjenosti kraja želeli živeti tu, se lahko šele zavedamo, da kraj ne bo izumrl, temveč se bo še bolj razvil, kar pa mora biti tudi naš smoter.

Posledice, katere vidim zaradi nerazvitosti kraja, so naslednje: dražja trgovina, (ker nima konkurence), propadanje že zgrajenih objektov (lahko se zgodi, drastično — da postane kraj drugo taborišče), še večje onesnaženje kraja zaradi centralne kurjave po vseh blokih, kar pa še ni najhujše,

tudi nabava goriva bo iz leta v leto težja in takrat ne bomo dobili niti tone premoga več za naše naselje; takrat se bomo prepreno zavedali nujnosti skupne cenejše kurilnice (manjše število strokovnejših kurjačev, skupna nabava goriva, odpade odvoz pepela, ki onesnažuje naše naselje, zmanjšajo se stroški posameznih blokov zaradi hitrega dotranjanja pečl — 4 leta, kateri pa močno obremenjujejo proračune blokov); vrtec za več ne more sprejeti večjega števila otrok, ker ima premajhne kapacitete že sedaj in to bo v bodoče še večji problem, kateri bo oviral zaposlitev žena. Naurejeni kraj brez parkov ne omogoča dobrega počutja v njem, za starejše krajanje bodo parki nujno potrebni, ker je njihova rekreacija — sprehod.

Teh problemov je še več, za katere pa upam, da jih vidite tudi vi. Ko smo sestavljali program vsi predsedniki HS tega naselja, smo upoštevali, da mora biti za vsakogar nekaj; kljub temu, da bi kraj potreboval še več, smo sestavili nekakšno prioritarno listo.

Vse krajane pozivam, da se ožrejo okoli sebe in kritično podajo mnenja o ureditvi svojega kraja, prosimo pa jih, da se sedaj zavedajo vseh posledic, ki bi nastale zaradi njihove nezainteresiranosti do krajevnega samoprispevka.

Moje mnenje je, da je odveč kakršnokoli reklama ali celo prošnja, da bi referendum uspel; krajanje se mora zavedati, da niti jaz ali odbor nima od tega nobene koristi, da pa bo vsak občan tega kraja pridobil mnogo, ker bomo na račun prispevka lahko realizirali delovni program in dobili še ostala potrebna sredstva.

Vsi, ki so proti referendumu, naj ne širijo protipropagande, saj se morajo zavedati, da delajo s tem škodo celotnemu naselju.

Mislimo na jutri in na naše otroke, ki bodo želeli živeti v boljšem svetu, kot živimo mi; nikar jim ne zapustimo neurejene ledine; vsi bodimo dobri gospodarji, da bomo lahko ponosni, ko bomo prepuščali upravljanje naših skupnih dobrin poznejšemu rodu!

ANA VRABIČ

Sončni mrk

Študija s področja teorije komunikacij ali: od informacije do dezinformacije

DIREKTOR TOVARNE TEHNIČ. DIREKTORJU:

Jutri, ob devetih zjutraj bo sončni mrk, česar prav gotovo ne vidimo vsak dan. Zato poskrbite, da se bo vse osebe v civilnih oblekah zbralo na tovarniškem dvorišču. Med opazovanjem tega redkega dogodka bom jaz osebno dajal vsa potrebna pojasnila. Če pa bo deževalo, ne bomo kaj prida videli. V tem primeru naj gre osebe v obednico.

TEHNIČNI DIREKTOR SEKTORSKEMU VODJI:

Po nalogu direktorja bo jutri ob devetih sončni mrk. Če bo deževalo, ga v civilnih oblekah ne bomo dobro videli na tovarniškem dvorišču. V tem primeru bomo sončni mrk izvedli v jedilnici. Torej nekaj, česar ne vidimo vsak dan.

SEKTORSKI VODJA DELOVODJI:

Po nalogu direktorja bo jutri ob devetih zjutraj v civilnih oblekah izveden sončni mrk v obednici. Direktor bo odredil, če naj dežuje ali ne. Torej nekaj, česar ne vidimo vsak dan.

DELOVODJA PREDDELAVCU:

Če bo jutri v obednici deževalo — torej nekaj, česar ne vidimo vsak dan — bo ob devetih naš direktor v civilni obleki mrknil.

PREDDELAVEC KOLEGOM:

Jutri ob devetih naj bi naš direktor mrknil. Škoda, da kaj takega ne vidimo vsak dan!

(Povzeto po »Zeischrift für Organisation«)

IZDAJA CENTRALNI DELAVSKI SVET TOVARNE GLINICE IN
ALUMINIJA »BORIS KIDRIČ« KIDRIČEVO
UREDNIŠKI ODBOR:

Franjo Vrhč — predsednik, člani: Ivan Mazera, Vlado Šero, Konrad Rižnar, dipl. inž. Stojan Kerbler in odgovorni urednik tovarniškega časopisa — Stane Tonejc, dipl. inž.

Tisk: ZGP »Pomurski tisk« v Murski Seboti.

Člani kolektiva in upokojenel dobivajo list brezplačno.

Rekopisov in slik ne vračamo.